1 MAYIS FAŞİZME KARŞI ŞANLI BİR MÜCADELE GÜNÜ OLDU

DEVRİMCİ YOL

EDİRNE'den KARS'a kadar tüm ülke direniş sloganlarımızla inledi!

ABD-TÜRKİYE İLİŞKİLERİ VE ARTAN SIKIYÖNETİM TERÖRÜ

İRAN'da faşist Şah rejiminin devrimci halk hareketiyle devrilmesiyle beraber ABD İran'ı Orta Doğu'da çıkarlarını korumakta bir üs olarak kullanma imkanlarını yitirmiş oldu. Bu durum ABD açısından Türkiye'nin Orta Doğu'daki rolünü ve önemini ön plana çıkartmaktadır.

Yaşadığımız dönemde yeni siyasal değişikliklerin ortaya çıkmasında en önemli faktör, ABD'nin Türkiye'ye Orta Doğu'da nasıl bir rol yüklemek istediğine bağımlı olarak ABD–Türkiye ilişkilerinde meydana gelecek gelişmeler olacaktır.

Yeni dönemde ABD emperyalizminin Türkiye'deki siyasal koşulları Orta Doğu'daki politikasına hizmet edecek bir siyasal rejime doğru zorlamaları artarak yoğunlaşacaktır.

ABD İran'da meydana gelen boşluğu doldurmak, Orta Doğu'da durumunu tahkim etmek üzere Türkiye'nin jeopolitik durumunun sunduğu bütün olanakları sonuna kadar kullanmak amacına yönelmiştir. Kısacası ABD Türkiye'yi Orta Doğu'da güvenilir, tahkim edilmiş, ileri bir üs; Bölge'de Amerikan politikasını gerçekleştirmede doğrudan bir araç haline getirmek için yoğun bir çaba sarfetmektedir.

Şu sıralarda ABD ile, Türkiye'de yeni üsler açmak, mevcutların kapasitesini ve teknik donanımını artırmak; İran'daki üslerin kapanmasıyla ortaya çıkan boşluğu doldurmak; U2 casus uçaklarının Türkiye'de üslenmesi ve uçmalarının sağlanması konularında görüşmeler sürdürülmektedir. Bu görüşmelerin sürdürüldüğü sırada "Bizimkiler" kendi aralarında ABD'nin taleplerine karşı bir miktar askeri "yardım" la mı yetinelim, yoksa hem askeri hem ekonomik yardımı bir arada mı isteyelim diye tartışmaktadırlar.

ABD'nin yukarıdaki taleplerine karşılık sadece bir miktar askeri malzeme satın almak için mi borç alabileceğiz, yoksa hem askeri malzeme satın almada kullanabileceğimiz hem de ekonominin çok acil hale gelmiş olan döviz ihtiyaçları için gerekli bir kısım borçlar alabilecek miyiz? Bu, önümüzdeki günlerde açığa çıkacaktır.

BİR taraftan bu tartışmalar, daha doğrusu pazarlıklar sürerken, diğer taraftan, çıkarları emperyalist sömürücülerin çıkarlarıyla bütünleşmiş, yaşamlarını emperyalizmin halkımız üzerindeki sömürüsünden paylar almaya bağlamış yerli tekeller bir araya gelip bir muhtıra yayınladılar; "Şiddetle ihtiyaç duyduğumuz dış kredilerle, uyguladığımız ekonomik sistem birbirine çok yakından bağlıdır. Pazar ekonomisinden gitgide uzaklaşan bir anlayışla ne batı dünyasında hak ettiğimiz yeri, ne yeterli kredileri, ne de yatırımlara gerekli dış sermayeyi bulabiliriz" diyerek, emperyalizmin her istediğini yapın yoksa biz yaptırırız demek istediler.

Ecevit tekellerin muhtırasını eleştirmiş, bunu, "...Ankara'da IMF temsilcileri hükümetle görüşürken, Fransa'da OECD temsilcileri hükümetle görüşürken ve Türkiye kendi gücüne katmak üzere yeterli yardım ve kredi sağlamanın eşiğine gelmişken sırtımızdan bıçaklanıyoruz" diye karşılamıştır.

Tekeller bu çıkışı, Hükümeti kendi istekleri doğrultusunda biraz daha sıkıştırmak ve tehdit etmek amacıyla mı yapmışlardır; yoksa bu hareketleri, Hükümetin artık kendi amaçlarına yeterince hizmet edemez bir durumda olduğunun ilanı ve bir kenara itilmesi gerektiğinin işareti mi sayılmalıdır? Bu soruların cevapları önümüzdeki günlerde açıklığa kavuşacaktır.

EKONOMİK yardım, askeri yardım, ABD'nin Orta Doğu'da durumu, üsler, NATO, vb. sorunlar, "işadamları"nın muhtırası, iç politikadaki diğer faktörler bize ABD emperyalizminin Türkiye'ye ilişkin düşüncelerinin neler olduğu sorusunu sorduruyor. Emperyalizmin en büyük tekeli, ABD politikalarını tespit eden en etkili bir tekel olan Rockefeller'in 1956 Ocağında Başkan Eisenhower'e yazdığı mektuptan (direktif demek daha doğru olur) iki paragrafı buraya aktaralım:

"Amerikan iktisadi yardımının yapılacağı ülkeleri üç grupta toplamayı teklif ediyorum... Birinci gruba bizimle dost olan ve bize uzun süreli, sağlam askeri paktlarla bağlanmış olan anti-komünist hükümetlerin iktidarda olduğu ülkeler girer. Bu ülkelere yapılacak yardımlar ve açılacak krediler öncelikle askeri nitelikte olmalıdır. *Oltaya yakalanmış balığın yeme ihtiyacı yoktur.* Bu noktada dışişleri bakanlığıyla aynı fikirdeyim. *Genişletilmiş iktisadi yardım, örneğin Türkiye'ye bazı hallerde düşünülenin tersi sonuçlar verebilir, yani bağımsızlık eğilimini artırıp, mevcut askeri paktları zayıflatabilir. Bu tip ülkelere —Türkiye gibi— doğrudan doğruya iktisadi yardım da yapılabilir, ama bu ancak bize uygun ve bağlı hükümetleri iktidarda tutacak ve bize düşman muhalifleri zararsız bırakacak biçim ve miktarda olmalıdır."*

(Devamı 2. Sayfada)

DEVRİMCİ YOL

ABD-TÜRKİYE İLİŞKİLERİ VE ARTAN SIKIYÖNETİM TERÖRÜ

(1. Sayfadan Devam)

"Bunlarla bağıntılı olarak, özel sermaye yatırımlarını da ayarlamak gereklidir. Hükomet, özel sermaye yatırımlarını cesaretlendirmeli ve onlardan akıllıca yararlanmasını bilmelidir. Bu yatırımlar yardımıyla, birçok politik amaca ulaşılabilir. Bu tip özel sermaye yatırımları zamanla bütün gayri meşru muhalefeti ve politikamıza karşı mukavemeti ortadan kaldırabilmeli veya nötralize edebilmelidir. Ayrıca bizi desteklemekte kararsız ve sallantılı olan bütün şahsi teşebbüs ve menfaat çevrelerini etkilemelidir. Aynı zamanda ABD ile işbirliğine hazır yerli işadamlarına yardım artırılmalı ve böylece bu işadamlarının, ilgili ülkenin ekonomisinde kilit noktalarını ele geçirmeleri, buna dayanarak, politik etkilerinin artması sağlanmalıdır."*

Evet, işte Rockefeller'in mektubunda, ismiyle de söz ettiği Türkiye gibi ülkelere ilişkin politik programından bir pasaj. (Esasında mektubun tümünün okunması faydalıdır).

ABD emperyalizminin Rockefeller'in tespit ettiği politik programın dışında davrandığına dair en küçük bir kanıt ileri sürülemez. Aksine bugün Türkiye'de gerek iç politikada gerekse dış ilişkilerde ortaya çıkan bütün gelişmeler ABD'nin bu program doğrultusunda davrandığına dair sayısız kanıtlarla doludur.

Dışa bağımlı ekonominin krizi arttıkça emperyalistlerin "yardımı"na duyulan ihtiyaç artmakta,bu dış "yardım"lar alınamayınca da kriz derinleşmektedir. Bugün emperyalistler bu kendilerine bağımlı ekonominin çarklarının gacırdayarak da olsa dönebilmesi için gerekli olan borcu vermemekte, ekonominin zorluklarını kendi çıkarları gereği olan siyasal ve ekonomik tavizleri koparmakta bir araç olarak kullanmaktadırlar.

Ekonominin kilit noktalarını ve hayatiyet kanallarını tamamiyle ellerine geçirmiş bulunan emperyalistler, önce kendilerine mecbur ve muhtaç edip sonra ekonomik yıkım ve açlıkla tehdit ederek sömürüleri ve çıkarları gereğini onur kırıcı bir biçimde dikte ettirmektedirler.

HÜKÜMETİN, IMF ve tekellerin istediği bütün önlemleri almasına karşın ekonomik krizin hafiflemek şöyle dursun, yoğunlaşarak artması hakim sınıfları telaşlandırıyor. Tekeller bir yandan hükümetin emperyalizmin her istediğini yapması gerektiğini, yoksa ekonominin mahvolacağını açıktan açığa haykırırken diğer yandan hükümeti, zulüm halini almış olan ağır sömürüye karşı halkın sesini boğmak, direnişini kırmak hedefine yönelen baskı tedbirlerinin artırılması doğrultusunda sıkıştırmaktadırlar. Emperyalizmin ve tekellerin bu sıkıştırma operasyonları, Başbakanı hükümetin düşürülmesiyle tehditten tutun (bağımsız bakanların hareketi), tekellerin devlet içindeki diğer etkili temsilcilerinin dayatmalarına kadar çeşitli biçimlerde gerçekleşmektedir.

ABD'nin Orta Doğu'da ABD politikası doğrultusunda davranacak bir Türkiye'ye duyduğu ihtiyaç açıktır. Türkiye'de ABD politikasını hayata geçirecek bir hükümetin toplumsal ve siyasal bütün muhalefeti bastırması, yoketmesi gereklidir. Bu ise ancak açık faşist bir rejimle mümkün olabilir.

ABD, elindeki bütün ekonomik, politik olanaklarıyla, askeri anlaşmalarıyla, yerli işbirlikçileri, açık ve gizli faşist örgütlenmeleriyle ülkemizde açık Amerikancı faşist bir rejimin üzerinde oturacağı siyasal koşulları oluşturmak doğrultusunda mücadele etmektedir. Böyle bir rejimin siyasal koşullarının oluşmasıysa halkımızın faşizme ve emperyalizme karşı direnişinin kırılması ve dağıtılmasıyla mümkündür.

ABD emperyalizmi ve yerli işbirlikçileri bu yolda bugünkü hükümetle ne kadar mesafe alınabilecekse o kadar almak; bu hükümet eliyle halka daha çok baskı, daha çok terör uygulatmak; anti-faşist muhalefeti yok etmek; açık faşist bir rejim için engelleri olabildiğince bu hükümete temizletmek, yetmediği yerde ise bu hükümeti de bir kenara itmek şeklindeki bir taktik izlemektedirler.

Ta başından bu yana yerli sömürücü azınlığın her istediğini yerine getiren iktidarda kalmayı, oligarşinin her dediğini yaparak sağlamaya çalışan; onları kendinden başkasını tercih etmemeleri için mevcut bütün alternatiflerinden daha çok memnun edebileceğini gösterme kaygularıyla çırpınan Ecevit'le birlikte bakalım nereye kadar yürüyecekler.

SON olarak Ecevit oligarşinin etkili ve yetkili temsilcilerinin her dediğini yerine getirebileceğini bir kez daha kanıtlamak istercesine sıkıyönetimin uzatılması döneminde sıkıyönetimin gerekçelerinin ve kapsamının genişletilmesi ve aşamalı olarak bütün ülke sathına yayılması isteklerini en küçük bir itiraz ileri sürmeden benimsemiş ve uygulamaya koymuştur.

Bu, sıkıyönetim terörünün halk üzerinde yoğunlaştırılması ve kalıcı kılınması, bütün ülkenin aşamalı olarak sıkıyönetimle yönetilmesine doğru atılmış önemli bir adımdır.

1 Mayıs'a doğru gelinirken sıkıyönetim terörü ilericilere, demokratlara, devrimcilere ve tüm anti-faşist halk yığınlarına karşı yoğunlasarak genişliyordu. 1 Mayıs'la beraber artık hiçbir gizlenme ihtiyacı duyulmadan, artık "sağ ve sol silahlı eylemcilere karşı" olma demagojilerini de bir yana bıkararak en geniş emekçi yığınları yıldırma ve tüm anti-faşist güçleri yok etme amacına yöneliyordu sıkıyönetim.

1 Mayıs törenlerine yönelen saldırılarla bu bütünüyle açığa çıkmıştır. Sıkıyönetim İstanbul'da halka karşı terör gösterisine başvuruyor ve sokağa çıkma yasağı koyup halkı 29 saat hapsediyordu. Şehri tanklarla işgal edip, yüzlerce kişiyi toplama kamplarına topluyordu. 1 Mayıs'tan önceki günlerde de başta DİSK yöneticileri olmak üzere fabrikalardan işçi temsilcilerini göz altına alıyor, bütün demokratik dernekler basılıyor, kim bulunduysa alınıp götürülüyordu. Ankara'da ise sıkıyönetim halka ateş açıyordu.

SIKIYÖNETİM ilanıyla beraber, sıkıyönetim koşullarında faşist güçlerin inisiyatifinin artacağını ve siyasal gelişmelerin ordunun doğrudan aracılık edeceği bir açık faşist rejime doğru zorlanacağını belirtmiştik. Sıkıyönetim koşullarında yaşanan 5 ay ve bugünkü siyasal durum bu tesbitin doğruluğunu açık seçik bir biçimde ortaya koymaktadır.

Sıkıyönetimin son uzatılma kararından önce yapılan Milli Güvenlik Kurulu toplantısından sonra Ecevit'in, oligarşinin sıkıyönetim gerekçelerinin ve kapsamının genişletilmesi ve aşamalı olarak bütün ülkeye yaygınlaştırılması isteklerine evet demesiyle yeni bir döneme girilmiştir.

BU sıkıyönetimli yeni dönem ne getircektir? Bu dönemde ilerici, demokrat tüm anti-faşist halk güçlerinin karşısında ne gibi görevler olacaktır?

Bu dönem oligarşinin içinde bulunduğu ekonomik açmazların artarak devam edeceği ve kendi içindeki çelişkilerin keskinleşeceği bir dönem olacaktır.

Oligarşi insafsızca sömürüsünü sürdürebilmek için direnişi kırmaya, emekçi halkı bütünüyle ses çıkartamaz hale getirmeye, teslim almaya, halktan yana olan herşeyi yok edip halkı esir ve köle haline getirmeye yönelik saldırılarını artırmaktadır; ve daha fazla baskı, daha fazla terör için çığlık çığlığa feryat etmektedir.

Ecevit Hükümeti, oligarşinin cinnet halini almış olan baskı ve terör isteklerini tatmin etmek için bütün ülkeyi, bütün emekçi halkımızı askeri bir terörün ayakları altına atmaktan çekinmiyor.

Bu dönemde emekçi halklarımızı daha zorlu bir mücadele bekliyor. Emperyalizmin ve yerli ortakları bir avuç sömürücü azınlığın cinnet halini almış olan baskı ve terör isteklerine karşı direnmek zorunluluğu açıktır.

Faşizme karşı mücadelede bu yeni girilen dönemde sıkıyönetim terörüne karşı mücadele ön plana geçmektedir. Faşizme teslim olmayacaksak, faşizmin halk güçlerini ezip yok etmesine, halkı köle haline getirmesine sessizce boyun eğmeyeceksek sıkıyönetime karşı etkili ve aktif bir mücadele vermek zorunluğu kendini bugün daha açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Bu zorlu ve uzun süreli bir mücadele olarak kavranılmalıdır. Faşizme karşı birleşilebilecek bütün güçlerin birleştirilmesi ve ortak eylemin örgütlenebilmesi devrimcilerin önünde duran en acil bir görev olmaktadır.

Yeni dönemde sıkıyönetim terörüne karşı direnişi yaygınlaştırmak, yığınların muhalefetini direniş haline dönüştürmek ve bu direnişi Devrimci bir Yolda halk güçlerinin uzun süreli devrimci direniş savaşına doğru yükseltmek anlayışıyla mücadele etmek gereklidir.

Halk güçlerinin birliği ve devrimci yoldaki direnişiyle faşizm mutlaka yenilecektir.

Zafer mutlaka emekçi halklarımızın faşizme karşı devrimci savaşının olacaktır.

(*) D.Avcıoğlu, Türkiyenin Düzeni, Cilt 2, 6. Baskı, s. 655.

1 Mayıs ülkenin dört bir tarafında gerçekleştirilen miting-yürüyüş ve toplantılarda, coşkun bir mücadele azmiyle kutlandı. Ayrıca başta Ankara ve İstanbul olmak üzere birçok sıkıyönetim bölgesinde de bütün baskı ve yasaklara rağmen direniş eylemleri gerçekleştirildi. Böylece işçi sınıfının enternasyonal birlik ve mücadele günü olan 1 Mayıs, ülkemizdeki egemen sınıfların baskı ve yasaklarının sökmeyeceğinin kanıtlandığı bir gün oldu.

Yüzbinlerce emekçi, 1 MAYIS '79'da sömürü ve zulüm düzeninin üzerine yürüdü. İşçiler, köylüler, memurlar, kadınlar, öğretmenler, mühendisler, gençler haksızlıkların, yalanların, zorbalığın üstüne üstüne yürüdüler... Baskı güçlerinin yalan ve demagojilerini yerle bir ettiler.

İSTANBUL'DA 1 MAYIS

Sıkıyönetimin zulüm demek olduğu anlaşıldı.

1 Mayıs'a yaklaşırken, "İstanbul'da 1 Mayıs'ın 1 Mayıs alanında kutlanması için sürdürülecek mücadele, yurt çapındaki faşist baskı politikalarına karşı kitlesel direniş hareketlerinin bir parçası olarak kabul edilmeli; ve bu olay sıkıyönetimin sadece 'şiddet eylemcilerine karşı' olduğu yalanının en geniş halk kesimleri indinde geçersiz hale getirilmesinin kesin bir kanıtı olarak değerlendirilmelidir" diyorduk. İstanbul'da 1 Mayıs gösterilerinin yapılabilmesi için sonuna kadar direnilmesini öneriyorduk.

DİSK yöneticilerinin, sıkıyönetime karşı tutumları değişerek, sıkıyönetimin baskılarına karsı çıkmalarını olumlu buluyor, 1 Mayıs'ın 1 Mayıs alanında kutlanması için direnmelerini (eylemin biçimi, uygulanabilirliği, kitlelerin güvenliği, vb. konularda herhangi bir açıklığın bulunmamasına rağmen) destekliyor; ve uygulanabilir eylem önerilerimizle yardımcı olmaya çalışıyorduk.

Bilindiği gibi 28 Nisan'da sıkıyönetimin DİSK'e bağlı sendikalara ve 1 Mayıs eylemlerini destekleyeceğini açıklayan demokratik kitle örgütlerine saldırıları arttı. DİSK yöneticileri tutuklandı. Fabrikalardan işçi temsilcileri toplanıp gözaltına alındı. Demokratik dernekler basılıp buralarda kim bulunduysa toplanıp götürüldü. Sıkıyönetim, geniş emekçi yığınları ilerici-demokratları yıldırmak için açıktan açığa geniş çaplı baskı eylemlerine girişti. Bu durumda geride kalan (henüz tutuklanmamış olan) DİSK yöneticilerine 30 Nisan'da işçilerin iş bırakma ve direnişe geçme eylemlerini önerdik. Yeni DİSK yürütme görevlileri bu önerileri olumlu bulur gibiydiler. Sonra bu yeni görevliler de gözaltına alındı. Öneri geride kalanlara ve bazı sendikalara tekrarlandığı halde savsaklayıcı bir tavra girdiler. 30 Nisan'da geniş çaplı bir Kitle direnişinin, iş bırakmanın bütün koşulları olduğu ve geniş işçi kitlesi böyle bir karar beklediği halde, geride kalan DİSK yürütücüleri oyalayıcı ve potansiyel düşürücü bir çabanın içine giriyordu. Sokağa çıkma yasağının ilan edilmesiyle DİSK yöneticileri (geride kalmış olanlar) tam bir hareketsizlik önerdiler.

Sonuç olarak; İstanbul'da sıkıyönetimin terörüne karşı çok daha etkili ve yaygın bir kitle direnişini örgütlemenin bütün koşulları vardı. Ancak böyle bir direnişi örgütlemede gösterilen tereddütler sebebiyle bu yapılmamıştır. Önümüzdeki dönemde bundan gerekli derslerin çıkarılacağı kesindir.

Kesin olan bir şey daha var; artık, sıkıyönetimin "sağ ve sol şiddet eylemcilerine karşı" olma yalanları sökmeyecektir. Sıkıyönetim anti-faşist güçleri ezmek, en geniş emekçi kesimleri yıldırmak için tüm halka karşı kullanılan bir terör aracıdır. Bu gerçeği herkes anlamıştır.

İSTANBUL SIKIYÖNETİM KOMUTANINA AÇIK MEKTUP

1 Mayıs'ta İstanbul halkı dizginlerinden boşanmış bir terör gösterisine şahit oldu.

DİSK yöneticileri tutuklandı; Fabrikalardan işçi temsilcileri toplanıp gözaltına alındı; demokratik dernekler basıldı ve kim bulunduysa tutulup götürüldü.

1 Mayıs'ta İstanbul halkı 29 saat hapsedildi, ilerici, demokrat ve devrimci binlerce kişi tutuklandı. Tanklarla, tüfeklerle bütün İstanbul işgal edildi. Ve 1 Mayıs Alanına alay sancağı çekildi.

Bütün bu güç gösterisi niye? Bu terör niye? Ve kime karşı?

1 Mayıs Bayramını kutlayacağını söyleyen işçi sınıfına karşı... Peki, bu 1 Mayıs törenlerinde ne oluyor?

İşçi sınıfımız, ilerici ve demokratlar, devrimciler bu törenlerde ne yapıyorlar?

Bu törenlerde işçiler sömürüye karşı, zulme karşı birlik olmak ve mücadele etmek gereğini vurguluyorlar. Bu törenlerde, sömürüsüz, baskısız, haksızlıkların ve eşitsizliklerin olmayacağı bir dünyaya duyulan özlemlerini tazeliyor ve dile getiriyorlar.

Bu törenlerde emperyalist sömürüye, emperyalist işgallere, faşist teröre, faşist baskı ve katliamlara karşı çıkılıyor.

1 Mayıs gösterilerinden rahatsız olanlar ve bu gösterilere engel olmak isteyenler kimlerdir? Apaçık ki, bu törenlerde dile getirilen iyi ve güzele karşı olanlar yani sömürücü azınlık; emperyalistler ve onların yerli ortakları; faşistler ve tüm gericiler; hak yiyen, zulmedenlerdir.

1 Mayıs 1977'de Taksim alanında işçilerin, ilerici, demokrat ve devrimcilerin üzerine saldıran ve 36 kişiyi katledenler: Taksim Alanının işçi sınıfının ve anti-faşist halkımızın demokratik bir gösterisine sahne olmasını hazmedemeyen karanlık faşist güçler değiller miydi?!

O karanlık, o emperyalizmin maşası faşist güçler değil miydi Taksim Alanına saldırıp kana bulayanlar. Onlar değiller miydi Taksim Alanında işçi sınıfımıza ve tüm halkımıza savaş açanlar. Onlar, zalimler, kan emici emperyalistler ve uşakları faşistler değil miydi Taksim Alanında dile getirilen iyiye ve güzele saldıranlar?!

Onlar, 1 Mayıs Alanına gelinmesini ve 1 Mayıs'ta hakkın, iyinin ve güzelin dile getirilmesini terör ve katliam tehdidi ile engellemeye çalışıyorlardı.

Ancak, faşizmin terör ve katliam tehdidi 1 Mayıs 1978'de işçi sınıfımızın, ilerici, demokrat halkımızın 1 Mayıs Alanında toplanmasını engelleyemedi.

Evet, bu karanlık güçlerin katliam tehdidi emekçilerin, anti-faşist güçlerin mücadele azmini kıramadı.

1 Mayıs 1979'da bütün İstanbul tanklarla, tüfeklerle işgal edildi, İstanbul halkı 29 saat hapsedildi, 1 Mayıs Alanına da savaş sancağı çekildi. Niye? Kime karşı bir savaş? Askerliğini yapmış herkes bilir ki Taksim Alanına çekilen Alay sancağı bir savaş ilanıdır. Ve 1 Mayıs'ı anmaya kalkışacaklarla ölümüne bir savaş verileceğini anlatır.

Evet, İstanbul Sıkıyönetim Komutanı, 1 Mayıs 1978'de, 77 1 Mayıs katliamının ve katliam tehditlerinin işçileri ve ilerici, demokrat halkı korkutmadığını gördükten sonra 1 Mayıs 79'da Alanı tanklarla işgal edip, ölümüne bir savaş ilan etmek zorunda kaldığını anlatmak istiyor olmalı...

Ve Komutanın bu davranışları gerici sağ basın tarafından, özellikle emperyalizmin uşaklığını meslek edinmiş bir kısım kalem erbabı tarafından övgüyle taltif edilmiştir.

Bu gerici basın ki, işçi sınıfımıza ve anti-faşist, anti-emperyalist tüm halkımıza karşı; 1 Mayıs'lara, 1 Mayıs'larda dile getirilen doğruya ve hakka karşı, mürekkebi çamur olan kalemleriyle, iftira ve karalamalarla tiksindirici bir savaş vermektedirler.

1 Mayıs'larda, emperyalizme karşı olan; ülkenin bağımsızlığını savunan, faşizme, faşist terör ve katliamlara karşı olanlara, sömürüye karşı olan, hakkı savunanlara, iyiyi, eşitliği ve güzeli savunanlara karşı Sıkıyönetim Komutanının sancak dikip namusunu ortaya koymasıyla gösterdiği "yiğitlik" gerici, faşist ve emperyalizmin uşağı çevrelerce ne kadar övülse azdır.

Komutanın haklıya karşı haksızın yanında, emperyalizme ve faşizme karşı çıkan kendi halkına karşı savaş açmakla gösterdiği "yiğitlik" tarihe geçecektir; geçecektir ama nasıl?

Milli bağımsızlık için emperyalizme karşı savaş vermiş bir halkın bu savaşta şerefle taşıdığı sancağın şerefiyle oynanmamalıdır. Damat Ferit'ler ve hempaları ve dahi bunların borazanlığını yapan, emperyalizme satılmış kalemler o dönemde emperyalizme karşı bağımsızlık sancağını dikenlere hiç de övgü düzmemişlerdir. Sancağın emperyalist düşmanlara ve onların uşaklarına karşı savaş meydanlarına dikilmesi ne kadar övgüye layıksa, Damat Ferit'lerin ve hempalarının ihanetleri o kadar tiksindiricidir!

Komutan! Halka karşı değil, halkın yanında, emperyalizme, sömürüye, zulme karşı; zalimlerin yanında değil, mazlumların yanında; kötünün yanında değil, hakkın ve iyinin yanında sancak dik de yiğitliğini biz de anlayalım.

EDİRNE'den KARS'a kadar tüm ülke direniş sloganlarımızla inledi!

Murgul

Şavşat

Zonguldak

Suluova

Sinop

ARTVİN

Artvin'de 1 Mayıs Murgul ve Şavşat ilçelerinde düzenlenen ve toplam 15.000 kişinin katıldığı 2 ayrı mitingle kutlandı. Murgul mitinginden dönenlere yönelen faşist saldırıyı protesto amacıyla da aynı gün Artvin'de 2500 kişilik bir korsan miting yapıldı.

MURGUL

Murgul'da 1 Mayıs mitingi binlerce işçi, köylü, öğretmen, gencin katılımıyla görkemli bir şekilde gerçekleştirildi. Bu bölgede ilk defa yapılan mitinge 4500'ü aşkın kişi Devrimci Yol pankartlarıyla katıldı.

Disiplinli bir şekilde süren ve devrim andı içilerek son bulan miting dönüşü Borçka yakınlarında halka faşistlerce ateş açıldı. Kamyonlarla Borçka'ya dönmekte olan halktan 5'i hafif 1'i ağır olmak üzere 6 devrimci yaralandı.

Bu olaylar üzerine Artvin'de 2500 kişinin katıldığı korsan mitingle faşist saldırı protesto edilerek, yaralı devrimcilerin kanlarının yerde kalmayacağı, faşist saldırı ve baskıların devrimcileri mücadeleden döndüremeyeceği belirtildi.

ŞAVŞAT

Şavşat'da 1 Mayıs 8.000 kişinin katıldığı görkemli bir miting ve yürüyüşle kutlandı. Devrimci Yol'ca düzenlenen mitinge köylülerin ve özellikle kadınların katılma oranının yüksek oluşu dikkat çekti.

Miting öncesi ve miting sırasında güvenlik kuvvetlerinin katılımı engelleme çabaları sonuçsuz kaldı. Yürüyüş güzergahında engelleme yapmaya kalkan jandarmalar yürüyüş kolunca yarıldı ve ana yoldan yürüyüş gerçekleştirildi.

ZONGULDAK

Zonguldak'ta Devrimci Yol'cular 4000'i aşkın kişinin katıldığı 1 Mayıs mitingini başarıyla gerçekleştirdiler. Erdemir, EKİ, MTA, Karabük Demir-Çelik ve Belediye işçilerinin katıldığı miting ve yürüyüşte devrimci talepler ve siyasi sloganlar haykırıldı.

Ne TİP'li, ilerlemeci, SGB'li revizyonistlerin miting öncesi, "1 Mayıs alanına gidilmeye korkuluyor!" diyerek mitingi engelleme çalışmaları, ve ne de faşistlerin 1 Mayıs günü tertipledikleri sinema toplantısı mitinge katılımı engelleyemedi. Devrim andı içilmesiyle sona eren miting görkemli bir anti-faşist gösteri oldu.

SULUOVA

Suluova'da devrimcilerce tertiplenen 1 Mayıs miting ve yürüyüşüne işçiler, köylüler, geniş halk yığınları katıldı. Yeni Çeltek Maden işçileri, Beşgöz'de direnişte olan un fabrikası işçileri, yabacılar, öğretmenler, çevre köylerden gelen kadınlar, köylüler, Turhal işçileri, ayrı ayrı pankartlarıyla mitinge geldiler. 5000'den fazla emekçinin doldurduğu alanda yapılan konuşmalarda işçiler 1 Mayıs'ın anlamını anlattılar. Sömürü ve zulüm düzeni üzerine kararlılıkla yürünmesi gerekliliğini vurguladılar. Anti-faşist sloganların atıldığı miting alanı çevresinde olay çıkartmak isteyen bir avuç faşistin tezgahlamak istediği oyunlar boşa çıkartıldı.

SİNOP

İzni KSD'ce alınan mitingin çeşitli halk güçlerinin katılımıyla, güçlü bir anti-faşist gösteri olabilmesi yolunda Devrimci Yol'ca götürülen bütün öneriler KSD yöneticilerince reddedildi.

Miting öncesi Devrimcilerin önderliğinde şehir sinemasında gerçekleştirilen (KSD, HK, Devrimci Yol taraftarlarının katıldığı) miting üzerine tartışma toplantısında KSD'nin olumsuz ve sekter tavrı teşhir edildi.

1 Mayıs günü Devrimciler ana caddede toplandı. Garaj istikametinde toplanan KSD'liler güzergah değiştirerek Devrimcilerin bulunduğu tarafa yöneldiler. Provokasyona açık bir ortamda polis saldırıya geçti. KSD'liler geldikleri yöne doğru çekildiler. Bulundukları yeri terketmeyerek direnen devrimciler polis saldırısını püskürttü. Öndeki jandarma barikatını yararak yürüyüşe geçen devrimcilerin yardımıyla KSD'liler de toparlanarak yürüyüşe katıldılar.

Devrimcilerin bu kararlı tavrı ile devam eden mitingde, polis saldırısı öncesi söz vermeme konusunda direnen KSD'lilerin bu tavrı kırılarak Devrimci Yol adına konuşmalar yapıldı.

SAMSUN

Samsun'daki 1 Mayıs mitingi 2500'ü aşkın kişinin katılımıyla gerçekleştirildi. Devrimci Yol pankartları taşıyan 2000'den fazla kişiyle birlikte miting ve yürüyüşe katılanlar oligarşinin baskı ve zulüm politikalarını lanetleyen devrimci sloganlar haykırdılar.

Bu arada Samsun'da belirli bir tabanı bulunan KSD'nin, revizyonizmin etkinliği altındaki şeflerinin devrimcilerin bütün çağrılarına rağmen mitinge katılmayı reddederek ayrı bir yürüyüş yaptıkları görüldü. Bu olumsuzluğa rağmen Devrimciler 1 Mayıs mitingini düzenli ve disiplinli bir şekilde gerçekleştirmeyi başardılar.

GÜMÜŞHANE

Son zamanlara kadar faşistlerin baskı ve terörünün etkin olduğu Gümüşhane'de, anti-faşist mücadele, Eğitim Enstitüsündeki faşist işgalin kırılması ve Devrimci Hareketin geniş kitlelerin sempati ve desteğini kazanması ile hızla yükseldi. Faşistlerin ve CHP'li yöneticilerin 1 Mayıs'da kanlı olayların çıkacağı, ortalığın karışacağı şeklindeki propaganda ve engelleme çalışmalarına rağmen 1 Mayıs miting ve yürüyüşü başarıyla gerçekleştirildi.

Miting izni taraftarlarınca alınan KSD'nin en geniş halk güçlerinin mitinge katılımını engelleyici tutumlarına rağmen Devrimci Yol pankartları arkasında toplanan yüzlerce devrimci faşist baskıların, yasaklamaların, sıkıyönetimin sökmeyeceğini haykırdı. Dev-Genç ve Devrimci İşçiler adına yapılan konuşmalarla; Gümüşhane'de faşizme karşı mücadelenin yılmadan kararlılıkla sürdürüleceği belirtildi.

GİRESUN

Devrimciler 1 Mayıs'ı düzenledikleri yürüyüş ve mitingle kutladılar. Miting öncesi köy ve kasabalarda sürdürülen çalışmaların etkisiyle 2500 kişilik bir emekçi-köylü kitlesinin mitinge katılımı sağlandı.

HK ile ortaklaşa gerçekleştirilen mitingde Devrimci Yol pankartları altında yürüyen kalabalık kortejin, yarısını gençlik dışındaki diğer halk kesimlerinin oluşturması, Fiskobirlik işçilerinin, mahallelerden gelen kadınların geniş katılımı, ilgiyle izlendi.

RİZE

Geçtiğimiz günlerde, partisince düzenlenen toplantıya gelen Türkeş'in halktan gerekli dersi aldığı Rize'de 1 Mayıs güçlü bir anti-faşist gösteriyle kutlandı.

2000 Devrimci Yol, 1400 KSD taraftarının katıldığı miting ve yürüyüş düzenli bir şekilde bittikten sonra, 30 arabalık bir konvoyla Hopa istikametine giden devrimcilere Çayeli'nde faşistler taşlı saldırıda bulundular. Atılan taşlarla 6 araba hasara uğradı. Bunun üzerine devrimciler arabalardan inerek faşistlere gerekli cevabı verdiler ve faşist saldırganları dağıttılar. İlçede ÜGD lokalinin tahrip edildiği, 1'i ağır çok sayıda faşist saldırganın yaralandığı öğrenildi.

Çayeli'nde meydana gelen saldırıyı protesto için, mitingden dönen devrimcilerin Pazar, Fındıklı, Hopa ilçelerinde korsan mitingler düzenledikleri, faşist yuvaları dağıttıkları görüldü.

KASTAMONU-İNEBOLU

1 Mayıs işçilerin, köylülerin ve gençlerin katılımıyla İnebolu'da coşkuyla kutlandı. Devrimci Yol taraftarlarının da katıldığı HK'unca düzenlenen miting, içilen devrim andıyla düzenli şekilde son buldu.

Samsun

Giresun

Rize

İnebolu

1 MAYIS '79 E
BÜTÜN YURT

İzmir

Uşak

Soma

Denizli

Muğla

Eskişehir

Balıkesir

Tarsus

İZMİR'DE 1 MAYIS

İzmir iki 1 Mayıs mitingine sahne oldu. Bunlardan Konak'ta ilerlemeciler tarafından yapılanı, burjuva basını tarafından övülürken, ilerlemeciler sıkıyönetimin de taltifini kazandılar!

İlerlemeci revizyonistler, son güne kadar DİSK yöneticilerini açmaza alma kurnazlığıyla(!) 1 Mayıs'ın 1 Mayıs alanında kutlanması konusunda tam bir yalancı pehlivan kesilmişlerdi: "Canımız pahasına da olsa 1 Mayıs alanına gidilmelidir" diye şarlatanlık yapıyorlardı. Sonunda işler sarpa sarmaya başlayınca, DİSK yöneticilerini de suçlayarak daha önceden izin aldıkları İzmir'de, Konak Meydanında toplandılar. İlerlemeci revizyonistlerin bu tutumları sıkıyönetim ve burjuva basını tarafından taktir ve taltif edildi.

İstanbul'da DİSK yöneticileri ve işçi temsilcileri içeri alınır, sokağa çıkma yasağı konarak bütün işçi ve emekçi kesimlere gözdağı ve baskı uygulanırken, ilerlemeci revizyonistlerin sıkıyönetim tarafından açıktan övülmesi bütün emekçi halk tarafından ibretle karşılanmıştır. Aynı şekilde, burjuva basın Konak mitingine geniş yer verirken ve de 18 bin civarındaki kalabalığı abartarak aktarır ve mitinge övgüler düzerken, ülkenin dört bir tarafındaki mitingleri hiç yazmaması ya da çarpıtarak yazması da kimsenin dikkatinden kaçmamıştır.

1 Mayıs ve Konak mitingi, revizyonistlerin işçi sınıfı içindeki burjuvazinin "truva atı" olduğu gerçeğini bir kere daha herkesin gözleri önüne sermiştir.

KARŞIYAKA

Karşıyaka'da devrimciler tarafından düzenlenen 1 Mayıs mitingine 10 binin üzerinde işçi, memur, öğretmen ve genç katıldı. Öğleden itibaren Alaybey'de toplanan devrimciler faşizme, sıkıyönetime karşı mücadele sloganlarını güçlü bir şekilde haykırdılar. Daha sonra disiplinli bir şekilde yürüyüşe geçildi. Akşam saatlerine kadar süren miting Devrimci Yol, HK, KSD ve HY tarafından yapılan konuşmalardan sonra düzenli bir şekilde sona erdi.

Oligarşi, 1 Mayıs'ı İzmir'de devrimcilerin kutlamasını engellemek için her türlü engellemeye başvurdu. Miting iznini kendi yasalarını dahi çiğneyerek son ana kadar vermek istemedi. Devrimci Yol ve HK taraftarlarının bu engellemelere karşı mücadeleleri hakim sınıfları geriletti ve miting izni alındı.

Bu arada bir gün öncesine kadar TKP'lilerin mitingine katılacağını duyuran KSD, Devrimci Yol ve HK'nın oluşturduğu miting komitesine başvurarak Karşıyaka mitingine katılmak istediğini bildirdi. Bu tavır son anda da olşa olumlu karşılandı ve kendilerine konuşma hakkı verildi. Böylece KSD'nin meşhur, "Sosyal Emperyalizm" sloganını atanlarla birlikte miting yapmama "ilkesi" de sosyal pratik tarafından çürütülmüş oluyordu. Özellikle, 1 Mayıs sonrası İzmir'de gelişen bazı olaylar artık KSD'ye kimin dost, kimin düşman olduğunu bir kez daha göstermelidir.

UŞAK

1 Mayıs '79 Uşak'ta anti-faşist halk güçlerinin ileri atıldığı bir gün oldu. 1 Mayıs mitingine altı binin üzerinde emekçi katıldı. Mitinge katılanların beş binini Devrimci Yol kitlesi oluşturuyordu.

Miting öncesi HK ile yapılan eylem birliği doğrultusunda kahve toplantıları yapıldı. Ortak afişleme yapıldı, bildiriler dağıtıldı. Yapılan çalışmalar mitinge en geniş katılımı sağladı. UPAŞ işçileri, dokuma işçileri, yoksul köylüler, emekçi kadınlar ve gençler faşist güçlerin yüreğine korku saldı.

SOMA

Devrimci Yol'ca düzenlenen 1 Mayıs mitingi 2000 üzerinde kişinin katılımı ile gerçekleştirildi. Maden işçilerinin, emekçilerin, kadınların geniş şekilde katıldığı mitingde devrimci sloganlar haykırıldı. Soma'da faşizme karşı yılmadan mücadele eden devrimciler bu kararlılıklarını bir kez daha yinelediler ve devrim andıyla düzenli bir şekilde mitingi sona erdirdiler.

DENİZLİ

Denizli'de 1 Mayıs mitingi güçlü bir gösteri oldu. Miting öncesi yapılan geniş çalışmalar 1 Mayıs'ın şimdiye kadar yapılan mitinglerden daha güçlü bir şekilde kutlanmasını sağladı. Devrimci öğretmenler, Karşıyaka-Sevindik halkı, TÜM-DER, TUS-DER ve Denizli DEV-GENÇ mitinge güçlü bir şekilde katıldı. 3000.i aşan kitlenin 2500'ünü Devrimci Yol korteji oluşturuyordu.

Devrimci sloganların güçlü bir şekilde haykırıldığı miting, Devrimci Yol ve HY tarafından yapılan konuşmalardan sonra disiplinli bir şekilde sona erdi.

MUĞLA

Miting öncesi civar ilçe ve köylerde geniş çalışmalar yapıldı Mahalle ve köyler tek tek dolaşılarak sıkıyönetimin, faşizmin zulmü anlatıldı. 1 Mayıs '79'da bütün anti-faşist halk güçlerinin ileriye atılması vurgulandı. Miting çalışmaları en geniş kitlelerle bağ [illegible] bir aracı oldu.

Çeşitli gerici güçler mitingte olay çıkacak yaygarası ile katılımı engellemeye çalıştılar. Fakat onlar en iyi dersi mitinge katılan inşaat işçilerinden, Etibank, MTA, Söke Tariş, Ortaca Tariş işçilerinden, öğretmenlerden ve devrimci gençlerden aldılar. Ayrıca Muğla ve çevresindeki yoksul tütün üreticileri mitinge güç kattılar. Düzenli bir şekilde başlayan miting Devrimci Yol ve HK tarafından yapılan konuşmalardan, ortak olarak içilen anddan sonra düzenli bir şekilde son[illegible]rdi.

ESKİŞEHİR

Eskişehir'deki 5000 kişilik 1 Mayıs miting ve yürüyüşü çeşitli halk güçlerinin katılımıyla başarıyla gerçekleştirildi. Halkın ve kadınların geniş şekilde katıldığı miting ve yürüyüş boyunca faşist katliamların, Maraş katliamının unutulmadığı, faşist baskı ve yasakların sökmeyeceği vurgulandı. "Pancar bizim canımız, oligarşi düşmanımız", "Pancar sömürüsüne son" sloganlarının sıkça tekrarlandığı gözlendi.

Yürüyüş boyunca halk devrimcilere sempati gösterilerinde bulundu. Devrimci Yol ve Halkın Kurtuluşu taraftarlarının katıldığı 1 Mayıs mitingi katılanların ortak devrim andı içmesiyle düzenli şekilde son buldu.

BURSA

Çeşitli halk güçlerinin katılımıyla Bursa'da 1 Mayıs coşkuyla kutlandı. Miting öncesi faşistlerin devrimcilerin gittiği kahveyi taramaları sonucu 2 devrimci hayatlarını kaybetti. Eğitim Enstitüsü öğrencileri üzerine açılan yaylım ateşle 6 devrimci yaralandı. Bu saldırıların yanı sıra İGD'li ve DİSK 8. Bölge yönetimindeki revizyonistlerin olaylar çıkacağı yollu propagandaları mitinge binlerce kişinin katılımını engelleyemedi. 4000'i aşkın kişinin katıldığı mitingde Partizan grubunun olumsuz tavırlarına rağmen miting düzenli bir şekilde sürdü.

2500'ü aşkın kişinin Devrimci Yol pankartları arkasında anti-faşist sloganlar attığı miting ve yürüyüş, devrim andı içilmesiyle sona erdi.

BALIKESİR

1 Mayıs Balıkesir'de 3000 kişinin katılımıyla coşkun bir şekilde kutlandı. Devrimci Yol ve HK taraftarlarının katıldığı miting ve yürüyüş boyunca "Faşist baskı ve katliamların unutulmayacağı", "sıkıyönetimin sökmeyeceği" vurgulandı. Düzenli ve disiplinli geçen yürüyüş devrim andı içilmesiyle sona erdi.

TARSUS

Faşizme karşı mücadelenin kıyasıya sürdüğü Tarsus'da 1 Mayıs, coşkuyla binlerce kişinin katılımı ile kutlandı. Devrimci Yol pankartları arkasında toplanan 4000'den fazla Devrimci Yol taraftarlarıyla birlikte 6000'e yaklaşan miting faşistlerin yüreğine korku saldı.

Bu arada Tunceli'deki olay nedeniyle mitinglere alınmayan Partizan grubu da miting alanına geldi. Ancak alanın kenarında tutulan Partizan'cılara mitinge katılamayacakları ve bunun nedenleri anlatıldı. Bunun üzerine mitinge gelen Partizan'cılar Tunceli'deki olayı karşı devrimci bir olay olarak değerlendirdiklerini ve tasvip etmediklerini söyleyerek özeleştiri yaptılar. Devrimciler bunu kürsüden açıklayacaklarını daha sonra da Partizan'ın mitinge katılabileceğini söylediler. Özeleştiri kitleye açıklandı ve böylece Partizan mitinge katıldı.

HK ve HY'nin de katıldığı miting içilen devrim andıyla disiplinli bir şekilde son buldu.

BURDUR

Burdur'da Devrimci Yol'ca düzenlenen 1 Mayıs mitingi, başta vali ve emniyet müdürü olmak üzere yürütülen engelleme çalışmalarına rağmen, yüzlerce devrimcinin katılımı ile gerçekleştirildi.

Miting öncesi valilikçe belediye hoparlöründen halka mitinge katılmaması doğrultusunda konuşmalar yapıldı. Tüm dernek, lokal ve kahveleri kapattırmaya kadar varan baskılar gündeme getirildi. Buna KSD'nin, Burdur mitingi iptal edildi haydi Antalya'ya yaygarasıyla, bazı ilerlemeci okul yöneticilerinin mitinge katılınmaması yollu telkin ve tedbirlerinin de eklenmesine rağmen miting 1500'ü aşkın devrimcinin katılımı ile yapıldı.

DÖRTYOL

Daha önce İskenderun'da yapılacağı açıklanan miting Halkın Kurtuluşu taraftarlarının bazı olumsuz davranışları yüzünden Dörtyol'da düzenlendi. Son anda meydana gelen bu değişiklik birçok aksamalara neden oldu. Önceden verilen ilanlarda Dörtyol yerine İskenderun'da miting yapılacağının anons edilmesi de karışıklıklara yol açtı. Bütün bunlara rağmen binlerce emekçinin katıldığı 1 Mayıs Dörtyol mitingi güçlü bir anti-faşist gösteri oldu.

KUMLUCA

Antalya'nın küçük bir kazası olan Kumluca'da ilk defa çok sayıda emekçi, köylü ve gençlerin katılımıyla 1 Mayıs mitingi yapıl-

DİRNE'den KARS'a kadar
TA KUTLANDI

dı. Miting öncesi güvenlik kuvvetlerinin engelleme çalışmaları, faşistlerin yaydıkları olaylar çıkacak, yağma yapılacak söylentileri mitinge katılımı engelleyemedi. 750 kişiyi aşkın kalabalık disiplinli bir şekilde "Yasasın 1 Mayıs", "1 Mayıs engellenemez" sloganlarıyla yürüyüşü gerçekleştirdi. Miting sonrası gösteriyi izleyenler Kumluca Dev-Genç'e gelerek başarı dileklerini ve faşist demagojinin etkisiyle mitinge katılmamaktan duydukları pişmanlığı dile getirdiler.

KAYSERİ

Devrimci Hareketin yeni yeni güçlenmekte olduğu Kayseri'de de 1 Mayıs çeşitli halk güçlerinin yer aldığı miting ve yürüyüşle kutlandı. 5000 kişinin katıldığı mitinge gelenlere faşistlerce yapılan saldırı girişimleri başarıya ulaşamadı. Polisin ise mitinge katılanların pankart ve dövizlerini yasalara aykırı olarak toplattığı görüldü. Bütün engellemelere ve devrimcilerin yeterince tecrübeli olamayışlarından ileri gelen bazı aksaklıklara rağmen HK, DHB taraftarlarının da katıldığı 1 Mayıs mitingi anti-faşist gösteri şeklinde başarıyla gerçekleştirildi.

NİĞDE

1 Mayıs Niğde'de binlerce kişinin katıldığı miting ve yürüyüşle kutlandı. Faşist demagoji ve katliamlar teşhir edildi. Mitinge 3000 kişi katıldı. 2000'den fazla emekçi ve öğrenci kitlesinin yer aldığı Devrimci Yol kortejinden başka HK grubu da mitingde yer aldı. Miting için Bor, Kemerhisar, Aksaray ve Bahçeli'den gelen konvoylar faşistler[illegible]ldırısına uğradı. Miting düzenli bir şekilde cereyan etti.

KIRŞEHİR

Kırşehir'de yapılan 1 Mayıs mitingine binlerce emekçi ve genç katıldı. Faşistlerin ve revizyonistlerin mitingi engellemek için yoğun bir çaba sarfetmelerine rağmen mitinge 3500'ü aşkın bir kitlenin katılması faşistlerin yüreğine korku saldı. Devrimci Yol ve HK taraftarlarının ortaklaşa sürdürdükleri miting ve yürüyüş Kırşehir halkının anti-faşist mücadeledeki kararlılığının bir göstergesi oldu.

KONYA-EREĞLİSİ

Konya-Ereğlisi'nde yapılan mitinge 3500'e yakın bir kitle katıldı. 2000'den fazla kişi Devrimci Yol pankartlarıyla yürüyerek faşizme karşı devrimci savaş sloganları söyledi. Miting alanında faşist baskı ve katliamları lanetleyen, yasakları protesto eden sloganlar atıldı. HK ile ortaklaşa yapılan miting sonlarına doğru devrimcilerin tecrübesizliklerinden ileri gelen bazı olumsuzluklar da görüldü.

EDİRNE

1 Mayıs Edirne'de Devrimci Yol'un düzenlediği miting ve yürüyüşle kutlandı. Selimiye Meydanı'nda toplanan 2500'e yakın kişinin anti-faşist gösterisi halinde süren yürüyüş boyunca "Faşizme, zama, zulme son", "Üreten biziz, yöneten de biz olacağız", "Tek yol devrim" sloganları coşkuyla atıldı.

KIRKLARELİ

YSE-İŞ, GENEL-İŞ, DEV-MADEN SEN, TEK GEZ İŞ sendikalarına bağlı işçilerin, köylülerin, öğretmenlerin ve devrimci gençlerin geniş bir şekilde katıldığı miting bir devrimci işçinin konuşmasıyla başladı.

Kırsal kesimdeki sömürüyü ve mücadele gerekliliğini anlatan bir köylü konuşmacı Köy-Koop'da yönetimde bulunan ilerlemecilerin 1 Mayıs mitingini engelleme yolundaki çalışma ve tutumlarını şiddetle yerdi. Devrimci Yol adına yapılan konuşmayla; faşist baskı ve terörün sökmeyeceği, faşizme karşı mücadelenin yılmadan sürdürüleceği belirtildi.

Yaklaşık 2000'den fazla kişinin düzenli bir şekilde yürüyüşü ve devrim andı içmesiyle son bulan miting güçlü bir anti-faşist gösteri oldu.

ÇORLU

1 Mayıs Çorlu'da coşkuyla kutlandı. 3000 kişinin katıldığı yürüyüş boyunca 2000'i aşkın Devrimci Yol korteji "Maraş Katliamı, 1 Mayıs '77 unutulmayacak", "Faşist baskı-yasak ve katliamlar sökmeyecek" sloganlarını haykırdı. Atatürk alanında yapılan konuşmalarla faşizme karşı mücadele kararlılığı belirtildi. Miting düzenli bir şekilde sona erdi.

ÖDEMİŞ, ALANYA, TUNCELİ

Daha önce yapılacağı ilan edilen 1 Mayıs mitingleri Tunceli'de sıkıyönetim, Alanya'da da tertip komitesi üyelerinin kanunsuz bir şekilde gözaltına alınmaları nedeniyle yapılamadı. Ödemiş'de izni alınan 1 Mayıs mitingi Karşıyaka-İzmir mitingi nedeni ile devrimcilerce iptal edildi.

SIKIYÖNETİM SÖKMEDİ!

1 MAYIS SIKIYÖNETİM BÖLGELERİNDE DİRENİŞ EYLEMLERİYLE KUTLANDI

Sıkıyönetimin tüm yasaklamalarına ve baskı tedbirlerine rağmen 1 Mayıs sıkıyönetim bölgelerinde gerçekleştirilen gösterilerle kutlandı. Ankara'da, İstanbul'da, Tunceli'de, Kars'da ve diğer sıkıyönetim bölgelerinde korsan gösteriler düzenlendi.

ANKARA-TUZLUÇAYIR DİRENİŞİ

1 Mayıs sabahı saat 10.00'dan itibaren Tuzluçayır'da toplanmaya başlayan civar gecekonduların halkı, öğretmenler, öğrenciler bir araya gelerek 1 Mayıs marşını söylemeye başladılar. Bu arada çevreye Devrimci Yol pankartları asıldı. 3000'ne yakın halk topluluğu coşkuyla "1 Mayıs '77 nin hesabı sorulacak", "Faşizme ölüm, tek yol devrim", "Yaşasın 1 Mayıs" sloganlarını haykırıyordu. Gösteri sürerken mahalleye gelen sıkıyönetim güçleri, ihtar bile etmeksizin halka ateş açtı. Tuzluçayır halkı saldırıya yiğitçe karşı koydu. 1 saate yakın süren direniş bütün mahalleye yayıldı.

Gösteri sonrası dönen halka, Mamak Misket mahallesinde faşistler saldırmak istediyse de hakettikleri cevabı alarak dağıldılar.

Sıkıyönetim güçlerinin halka ateşi sırasında 6 yurtsever yaralandı ve yine halk güçlerinin kendilerini savunmaları sırasında saldırgan polislerden 6'sının yaralandığı öğrenildi.

Avrupa yayın organları ve BBC radyosu bu olayı dünyaya "sıkıyönetim halka ates açtı" biçiminde ilk haber olarak geçerken, yerli burjuva basını olay karşısında susmakla yetindi.

ANKARA-DİKMEN

1 Mayıs sabahı Dikmen de çevre mahallelerden gelen halkın da katıldığı 1500 kişilik bir miting ve yürüyüs gerçekleştirildi. Dikmen caddesinde barikatlar kurarak, yürüyüşe geçen halk çeşitli sloganlar ve marşlarla gösteriyi sürdürdü. Önceden tedbir alan sıkıyönetim güçleri yürüyüşü seyretmek zorunda kaldı. Yarım saat süren miting ve yürüyüs halkın baskı ve yasaklara karşı çıkışının güçlü bir ifadesi oldu.

Ankara'nın Yenidoğan, İncirli, Karakaya semtlerinde yüzlerce devrimci ve yurtseverin katıldığı gösteriler, bölge halkının büyük destek ve ilgisini gördü.

İSTANBUL

Sıkıyönetimin genişletilip-uzatılmasını ve 1 Mayıs'ın yasaklanma kararını protesto için; İstanbul çapında bildiri, el ilanları, özel sayılar dağıtıldı. Yazılama, sokaklara ve belediye otobüslerine afişleme yapıldı. Çeşitli sinema ve kahvelerde konuşmalar, Küçükköy, Emirgan, İstinye'de korsan gösteriler düzenlendi. Birçok yerde "Sıkıyönetime hayır" pankartları asıldı. İstanbul Ticaret Odası önünde 300 kişilik korsan miting gerçekleştirildi.

1 Mayıs günü sokağa çıkma yasağına rağmen Hisarüstü'nde korsan gösteri yapıldı, İstinye'de pankartlar asıldı, Sarıyer'de bir polis otosu tahrip edildi, Kuleli'de sokağa çıkma yasağını "ihlal" eden devrimciler gözaltına alındı.

1 Mayıs sonrası, sokağa çıkma yasağı ile 1 Mayıs İşçi Bayramı'nın yasaklanmasını, DİSK yöneticilerinin ve "yasağa" uymayanların tutuklanmasını protesto için; Kartal, Maltepe, Moda, Paşabahçe, İstinye, Küçükköy, Gazi-osmanpaşa, Kocasinan ve Safra'da korsan gösteriler düzenlendi. Beşiktaş, Şişli ve Aksaray-Beyazıt bölgesindeki yüksek okul ve fakülteler, İTÜ'de ve liselerde forum ve boykotlar yapıldı.

MALATYA

Malatya'nın Kürecik ilçesindeki 500 kişilik korsan miting ve yine Arguvan, Hilvan ve Doğanşehir'deki gösterilerle 1 Mayıs kutlandı. Bu arada birçok köyde 1 Mayıs toplantıları yapıldı.

TUNCELİ

Ovacık ilçesinde 1 Mayıs, yapılan gösterilerle kutlandı.

KARS

Sıkıyönetimin tüm tedbirlerine rağmen 1 Mayıs Kars'ın 6 bölgesinde yapılan korsan gösterilerle coşkuyla kutlandı.

Burdur

Dörtyol

Kumluca

Kayseri

Niğde

Edirne

Kırklareli

Çorlu

1 Mayıs mitingleri ve devrimci tavır

Ülkede yaşanan siyasal koşulların değerlendirilmesi, bugün, devrimcilerin önüne, egemen sınıfların faşist terör politikalarına ve sıkıyönetim terörüne karşı en geniş halk güçlerinin direnişini ve ortak eylemini örgütleme görevini getirmektedir.

1 Mayıs'ı da böyle bir perspektifle ele alıp, faşizme karşı harekete geçirilebilecek en geniş kesimleri harekete geçirmek, ortak mitinglerle en geniş yığınları faşist baskılara, sıkıyönetimin baskı ve terörüne karşı dikmek için bir mücadele günü haline getirmek şeklinde değerlendirdik.

Burjuvazinin bunalımdan çıkış politikalarının gönüllü destekçiliğini yapan TKP-TİP ve TİKP gibi revizyonist mihrakların dışındaki grupların katılabileceği ortak mitinglerin yapılabilmesi için çalıştık.

Önce, niçin böyle bir tasnif yapıldı. Ve niçin TKP, TİP ve TİKP dıştalandı sorusu üzerinde kısaca duralım. Burjuvazinin düzeni tamir etme siyasetlerinin araçlarıyla faşizme karşı tutarlı bir mücadele yürütmek mümkün değildir. Aslında burjuvazinin sınıf mücadelesini bastırıp, dağıtma ve bunalımdan çıkış için uyguladığı siyasetlerin sol içindeki araçları bu ana revizyonist mihrakların tecrit edilmesi gerekliliği bugüne kadar yaşanmış gerçekler tarafından yeterince kanıtlanmıştır.

Bu ana revizyonist (TKP, TİP, TİKP) mihrakların dışındaki diğer gruplar ise revizyonist görüşlerin derece derece etkisi altında olmalarına rağmen, mevcut düzenin korunması, bunalımın giderilerek istikrarın sağlanması "görevini" kendileri için açıkça formüle etmemektedirler. Bu yüzden bu saflarda anti-faşist mücadele doğrultusunda harekete geçirilmesi mümkün potansiyellerin bulunduğu kabul edilerek bu güçleri tutarlı ve aktif bir anti-faşist mücadele safına çekmeye çalışmak Devrimci Hareketimize düşen bir görevdir. (Bu o saflardaki güçlerin revizyonist kesimlere doğru kaymalarını önlemek için de gerekli bir görev sayılmalıdır).

Bu değerlendirmelerle öncelikle HK ve KSD gruplarına ülke çapında ortak mitingler düzenlenmesi için çağrıda bulunuldu. Mitinglerin yapılacağı yerlerde varolan diğer gruplarla da aynı şekilde ilişkiye geçilmesi öngörüldü.

Önce, bu iki grup da, öneri ve değerlendirmelerimizi olumlu bularak benimsediler. Ancak KSD daha sonra bu değerlendirmeleri reddeden bir tutum takınmaya ve deyim yerindeyse *"yan çizmeye"* başladı. Sovyetler'e "sosyal emperyalist" diyenlerle mitinglere katılamayacağı, biçiminde bir "ilke" sorunu ortaya attı. Aslında HK grubu temsilcileri bu slogan tartışmasında olumlu bir tavır takınıyor, mitinglerde sıkıyönetimin baskı ve terörüne karşı güncel siyasi sloganların öne çıkarılması fikrini benimsiyor, "sosyal emperyalizm" sloganının şamatasını yapmayacağını söylüyor, ama kendisine yasak konulmamasını, kendisinin bu konuda sorumlu davranacağını belirtiyordu. Ancak, KSD, "sosyal emperyalizm" görüşünü benimseyenlerle ortak miting düzenleyemeyeceğini, bunun kendisi için bir "ilke" olduğunu ileri sürerek, bu sloganın yasaklanması talebinde ısrar etti. Onlara, grupları Sovyetler'e karşı takındıkları tavra göre tasnif etmenin anlamsızlığı anlatılmaya çalışıldı. Devrimcilerin ilkesi sınıf mücadelesidir. Grupların ve kişilerin yerini, şu veya bu ülkeye karşı takındıkları tavırların değil, sınıf mücadelesi karşısında takındıkları tavır ve yüklendikleri rollerin belirlediği anlatılmaya çalışıldı, fakat bunu onlara anlatmak mümkün olmadı. KSD ortaya koyduğu "ilke" sorunu uyarınca, kendi yerini HK ve benzerlerinin yer almadığı ve fakat İGD ve benzerlerinin yer alabileceği bir platform içinde görüyordu. Bu, onun revizyonist görüşlerin etkisi altında olmasının bir sonucuydu.

Bu slogan yasakçılığı tartışması sonunda ortak mitingler yapılması engellendi.

Bu durum karşısında, biz, zaten bu iki grubun da genellikle aynı yerlerde bulunmadıklarını gözönünde bulundurarak, her iki grupla da ayrı ayrı, ortak mitingler yapılmasını önerdik. Bu öneriyi de önce her iki grup da kabul etti. Fakat gene KSD en son anda bu öneriden de kaçındı. Bu kez de, "sosyal emperyalizm" diyenlerin mitinglere katılamayacağı "ilke"sini bize yeniden dayatarak, bunu kabul etmezsek bizimle ortak miting yapamayacağını, bunun bir "ilke" meselesi olduğunu ileri sürmeye başladı. "HK ile beraber miting yapılmasını önleyen ilkemiz, sizinle de ortak miting yapmamızı önlüyor" diyerek işin içinden çıkıyorlardı. Bu konudaki görüşlerimiz yeniden anlatılmaya çalışıldı. Eylem ilkelerini, davranış ilkelerini belirleyen şeylerin sınıf mücadelesi ve onun görevleri olduğu anlatılmaya, faşizme karşı seferber edilmesi mümkün HK ve benzeri güçleri dıştalamanın anlamsızlığı anlatılmaya çalışıldı. Onlar bu sözde "ilke"yi bahane ederek bizimle ortak mitingler tertiplemekten de kaçınıyorlardı.

KSD, başlangıçta, bizim iki ana revizyonist mihrak dışında kalan ve sınıf mücadelesinin somut görevleri karşısındaki olumlu potansiyeller taşıyan rollerini hesaba kattığımız grupları içeren tasnifimizi kabul ettiğini belirtmişti. Ama sonuçta, "Sosyal emperyalizm" görüşünü benimsemekle birlikte ÇKP'nin üç dünya teorisine karşı çıkan ve düzene karşı eğilimler taşıyan HK ve benzeri grupları dıştalayan ve Sovyetler'e karşı takındıkları tavra göre belirlenen bir başka tasnif yapıyor ve kendini İGD ve benzerlerini içeren bir alan içinde değerlendiriyordu.

Aslında birçok yerde Devrimci Yol'a karşı HK ile ittifak yapan KSD'nin, "sosyal emperyalizm" diyenlerle ortak eylem yapılmaz ilkesini kabul etmediğimiz için bizimle ortak miting yapmaktan kaçınmasının arkasında başka nedenlerin de bulunduğu ortada olan birşeydir.

Sonuçta Devrimci Yol ve Halkın Kurtuluşu ve bazı yerlerde diğer gruplarla da ortak mitingler düzenlendi. Bu mitinglerde başta belirttiğimiz anlayışla hareket edildi.

HK genellikle ortak kararlar doğrultusunda hareket etmiş olmakla birlikte bazı yerlerde (İskenderun ve Konya Ereğlisi gibi) ortak kararlar doğrultusunda davranmamış, HK'nın bu tavrı ise buralarda ortak davranışı engellemiştir.

KSD'liler ise İzmir-Karşıyaka mitingine "sosyal emperyalizm" diyenlerle aynı mitingte olmayız "ilke"lerini çiğneyerek mitinge katılır ve konuşma da yaparlarken, Samsun'da mitinge katılmamışlar, ayrı bir korsan yürüyüş yapmışlardır.

KSD'yi İzmir'de ayrı, Samsun'da ayrı hareket ettiren "ilke"nin ne olduğunu merak ediyoruz. KSD'liler kendi tutarsızlıklarını ve ortak eylemlerden kaçışlarını gizleyebilmek için Samsun'da dağıttıkları bir bildiri ile Devrimci Yol'u suçluyorlar. Devrimci Yol'un önceleri kabul etmediği "eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada serbestlik" ilkesini kabul ettiğini, HK ile ittifak yaptığını, Devrimci Yol'un tek derdinin KSD'ye karşı birlik oluşturmak olduğunu, vb. suçlamalar ileri sürüyorlar.

Devrimci Yol bu ortak eylemleri nasıl bir perspektifle ele almıştır. Yukarda açıkladık. Devrimci Yol'un HK ile ortak mitingleri "eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada serbestlik" ilkesi doğrultusunda olmamıştır. Böyle bir ilke olamaz. Eylemde birlik ajitasyonda birliği gerektirir. Ortak miting ve yürüyüş, neye karşı, hangi amaçlarladır? Bunlarda birlik varsa eylemde birlik olur. Ortak eylemde, saptanan bu hedeflere yönelen ajitasyon-propaganda gerçekleşir. Ajitasyon ve propaganda başka başka işe ortak eylem olmaz. Bu nedenle de "eylemde birlik, ajitasyon ve propaganda da serbestlik" ilkesi saçmadır.

Ayrıca Devrimci Yol 1 Mayıs mitinglerini beraber yaptığı gruplarla KSD'lilerin ileri sürdüğü gibi ittifak yapmış değildir. Hele hele KSD'lilerin Devrimci Yol'un tek derdinin KSD'ye karşı birlik yapmak olduğu şeklindeki tuhaf, akıl almaz iddialarına kendileri dahil kimsenin inanacağını sanmıyoruz.

KSD'liler, kendilerini İzmir'de başka, Samsun'da başka davranışa zorlayan "ilke"li tuhaflıklarını ve komplekslerini bir yana bırakmalı, anti-faşist mücadelede *belirli somut hedeflere yönelik*, faşizme karşı harekete geçirilebilecek en geniş kesimlerin ortak davranışlarını engelleyici tutumlarını terketmelidir.

BİR AÇIKLAMA

Devrimci Yol, Tunceli'de meydana gelen bir olayla ilgili olarak takındığı tavır nedeniyle "Partizan" grubuna karşı bütün Türkiye çapında belirli bir tavır koymayı zorunlu görmüştür. Bu tavır ve nedenlerini bütün halkımıza açıklamayı gerekli görüyoruz.

Tunceli'de, Partizan grubunun görüşlerini terkederek Devrimci Yol saflarına katılan bir yoldaşımız, Partizan grubundan kişilerce önce bir süre tehdit edildikten sonra kaçırılmış ve işkence edilerek öldürülmüştür. Arkadaşımızı kaçıran alçaklar 8 saat karlar üzerinde yalınayak yürütmüşler, kulaklarını kesmişler ve öldürdükten sonra cesedini bir dereye atmışlardır. Devrimcilik-ilericilik ve hatta yurtseverlikle hiçbir ilgisi olmayan bu alçaklığın halka karşı işlenmiş büyük bir suç olduğundan hiç kimsenin şüphesi olamaz.

Bu alçaklar bununla da kalmamış öldürdükleri yoldaşımız aleyhinde hayasızca yalanlar uydurarak onu karalamaya çalışmışlardır.

Bu olay üzerine, bölgedeki arkadaşlarımız, olayı açığa çıkararak, Partizan grubunu uyarmışlar, halka karşı işlenen bu alçaklığın cezalandırılması için bölgedeki bütün grupların ortak tavır almasını istemişlerdir. Olayı önce kabullenmek istemeyen Partizan sorumluları, gerçeğin iyice açığa çıkmasından sonra, suçluları yargılayarak teslim edeceklerini söylemişlerdir.

Buna rağmen arkadaşlarımızın bu karşı-devrimci olayın üzerine gidilmesi konusundaki sorumlu tutumu ve önerileri karşısında, savsaklayıcı ve zaman kazanarak olayın tahribatından kurtulma yolu seçilmiş, belirli bir zaman geçtikten sonra da hainleri ve bu karşı-devrimci olayı kısmen savunma anlamına gelecek bir tutum takınılmış, suçlular kaçırılarak kurtarılmış ve sözde onların ihraç edildiği söylenilmiş, bu arada yayınlanan bildirilerle Devrimci Yol'u suçlama yoluna gidilmiştir. Yapılan bütün uyarı ve önerilere rağmen bu karşı-devrimci olay karşısında gene devrimci olmayan bir tavır takınılmıştır.

Bu olay bütün bölgede, devrimcilige sürülmüş kara bir leke olmuştur. Halkın devrimcilere olan güvenini sarsan, devrimcilerden uzaklaştıran bir olay olmuştur. Buna da olay karşısında gerekli tavrın takınılmamış olması neden olmuştur.

Bütün öneri ve ısrarlara rağmen bu karşı-devrimci ihaneti kısmen savunur bir tavır takınan Partizan grubuna karşı, bu yüzden Türkiye çapında tavır konulmasına, tavırlarının devrimci bir örgüt gibi değil adi bir cinayet örgütü gibi değerlendirilip, bütün halkımıza karşı bu şekilde ilan edilmesine, açık ve samimi bir özeleştiri ile halka karşı sorumsuz tutumlarının hesabını vermeye, ve bu şekilde, ifade edildiği gibi "adi bir cinayet örgütü" olmadıklarını kanıtlayıncaya kadar Partizan grubunun devrimci bir grup olarak kabul edilmemesine karar verilmiştir.

Halka karşı işlenen her alçaklığın hesabı mutlaka verilmelidir.

1 Mayıs kutlamaları sırasında, bu nedenle, Devrimci Yol tarafından düzenlenen mitinglere Partizan grubu dahil edilmemiştir.

İGD'li hainlerin saldırıları İzmir gençliğinin mücadelesini durduramayacaktır!

Son günlerde, İzmir'de ve Ege Üniversitesi'nde meydana gelen bazı olaylar kamuoyunun dikkatlerini bu olaylara çekmiş, burjuva basınının öteden beri yaptığı "sol gruplar yine çatıştı, Pekin yanlıları ile Moskova yanlıları birbirine girdi, kan gövdeyi götürdü...", vb. yaygaraları ortalığı kaplamıştır.

Öncelikle belirtelim ki, son günlerde İzmir'de meydana gelen olaylar, Sol gruplar arası çatışma değil, bir avuç İGD'li saldırganın tüm gençliğe yönelik açık saldırılarıdır. Daha önce Çınarlı Meslek Lisesi'nde, EÜ Ziraat Fakültesi'nde örneğini gördüğümüz bu saldırılar en son 8.5.1979 tarihinde Ege Üniversitesi'nde tekrarlanmış, 11 öğrenci kurşunla yaralanmış, üniversite bahçesi savaş alanına dönmüş ve Üniversite süresiz kapatılmıştır. Faşist güçlerin "soldan" gönüllü destekçiliğini yapan sol maskeli provokatörlerin saldırıları Ege Üniversitesi'ndeki bu olayla doruk noktasına ulaşmıştır.

Bilindiği gibi uzun zamandır EÜ'de Üniversite yasa tasarısına, her türlü anti-demokratik uygulamalara ve jandarma-polis işgaline karşı mücadele sürmektedir. Yine 8 Mayıs günü çeşitli siyasetlerin taraftarları (Devrimci Yol, HK, KSD, HY, vb) binlerce öğrenci "okul mu? kışla mı?, jandarma-polis dışarı", "süngüsüz, copsuz eğitim", "Yaşasın özerk-demokratik, halka açık üniversite kavgamız" sloganlarıyla yürüyüşe geçmiş üniversite bahçesinde toplanmıştır. Bu arada Tıp Fakültesi ve dışarıdan gelen bir avuç İGD'li toplanma yerine gelip "Kahrolsun maocu bozkurtlar" gibi sloganlarla eylemi sabote etmeye çalışmışlardır. Devrimci Yol'dan ve KSD'den öğrenci temsilcileri İGD'lilere giderek "eylemin disiplinine uymalarını, provokasyona yol açmamalarını, polis ve jandarmanın öğrencilere saldırmak için hazır beklediğini" belirterek kendilerine belli bir toplanma yeri göstermişlertir. İGD'lilerin buna cevabı ise "biz disipline uymayacağız, buraya herşeyi göze alarak geldik" diyerek bozguncu sloganlarına devam etmek olmuştur.

Aynı anda İGD'li saldırganlardan biri kitleye ateş etmeye başlamıştır. Bu olay, polis ve jandarmanın kitleye ateş edebilmesi için başlangıç emri olmuş, polis ve jandarma bütün kitleyi yaylım ateşine tutmuş, 4 ü ağır olmak üzere birçok arkadışımız yaralanmış, yüzlercesi coplanmış, dipçiklenmiş ve gözaltına alınmıştır. Ve ardından Üniversite süresiz kapatılmıştır.

Evet, İGD'li hainler şimdilik faşist güçlerin başarmak isteyipte başaramadığını başarmışlar ve üniversiteyi kapattırarak gençliğin mücadelesini kısmen engellemişlerdir. Şüphesiz bu tavırlarından ötürü de aynen 1 Mayıs'da olduğu gibi hakim sınıflardan takdirname almakta gecikmeyeceklerdir.

Fakat, İGD'lilerin bütün bu saldırıları İzmir gençliğinin devrimci mücadelesini engelleyemeyecektir. İzmir gençliği bugüne kadar faşist güçlerin her türlü saldırısına karşı yılmadan mücadele etmiş, üniversite, yüksek okul ve liseleri demokratik birer mevzii haline getirmişlerdir. Bugün buralarda MHP'li faşistler barınamamakta ve gençliğe saldırı düzenleyememektedir. İGD'liler bu boşluğu doldurup gençliğin mücadelesini engellemek istemekte, yüzlerine sol maskeler takarak gençliğe saldırı düzenlemektedir. Fakat İGD'li hainlerin bütün bu saldırıları boşa çıkacaktır. Dün MHP'li faşist saldırılar nasıl püskürtülmüş, kirli emelleri boşa çıkartılmışsa aynı akıbet, objektif olarak faşistlerin görevini üstlenen İGD'lilerin başına gelecektir.

İzmir gençliği kendine uzanan elleri kırmasını bilecek, emekçi halkının kurtuluş mücadelesinde şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da şerefli yerini alacaktır.

ÜNİVERSİTE AÇILMALIDIR!

JANDARMA-POLİS ÜNİVERSİTEDEN ÇIKMALIDIR!

SIKIYÖNETİMİN ZİNDANLARINDAKİ BASKILARA SON VERİLMELİDİR!

Sıkıyönetimin baskı ve zulmü zindanlarda da sürüyor. Maraş katliamını protesto ettiği için; 1 Mayıs İşçi bayramı İstanbul'da kutlanın dediği için, üzerinde devrimci yayın bulundurduğu için yüzlerce ilerici-devrimci gözaltına alınmakta, emniyette günlerce işkenceye tabi tutulduktan sonra zindanlara atılmaktadır.

Zindanlarda da sıkıyönetimin ilerici ve devrimcileri sindirmeye yönelik baskıları çeşitli biçimlerde sürmektedir.

Gösterimelik olarak veya tesadüfen yakalanan faşist katillerle devrimciler aynı koğuşta kalmağa, aynı masada yemek yemeğe zorlanmaktadır. Faşist subay ve erlerce örgütlendirilen faşistler devrimcilere saldırtılmakta, devrimciler psikolojik olarak yıpratılmağa çalışılmaktadır.

Devrimciler sudan bahanelerle cezaya çarptırılmakta, falakaya yıkılmakta, işkenceye tabi tutulup hücreye atılmaktadır.

Koğuşlar kasıtlı olarak her türlü hastalığın gelişip üreyebileceği bakımsız yerler olarak tutulmaktadır. Koğuşlarda bit, pire gibi hastalık yayıcı haşereler temizlenmemektedir.

Tutuklulara verilen yemekler içler acısıdır. Yemekler yenmeyecek kadar kötü ve yetersiz değildir. Verilen yemeklerin içinden fare kuyruğu, böcek çıkabilmektedir.

Zindanda hasta tutukluların durumu ayrı bir sorundur. Gördüğü işkence nedeniyle hapishaneye hasta gelen veya koğuşların bakımsızlığından dolayı hastalanan tutuklularla idare ilgilenmemektedir. Hastaneye sevk yapılmamakta, dışarıdan hastaların kendi olanaklarıyla getirdiği ilaçlar içeriye alınmamaktadır. Hasta tutuklulara uygulanan bu baskıdan dolayı şu kısa dönemde iki tutuklu ölmüş ve birçokları ağır hasta vaziyette yaşamaktadır.

Sıkıyönetim güçlerinin tüm bu baskı ve engellemeleri, emekçi halkımızın kurtuluş mücadelesi uğruna zindanlara düşen devrimcileri yıldıramayacaktır. Devrimcilerin mücadelesi, hayatın her alanında olduğu gibi oligarşinin zindanlarında da sürecektir.

Mamak Askeri Cezaevinden Devrimciler

ODTÜ sıkıyönetime teslim olmayacak

Sıkıyönetim, ilan edildiğinden bu yana sürekli olarak ODTÜ'ye saldırmaktadır. Öğrencilerin forum yapması, duvar gazetesi asması bütünüyle yasaklanmakta, uzun mücadeleler sonucu elde edilen Öğrenci Temsilciliği dağıtılmak istenmektedir. Elbette sıkıyönetimin baskılarından işçiler ve öğretim üyeleri de nasiplerini almaktadırlar.

ODTÜ bugün ağzına kadar jandarma cemseleri ile doldurulmuş durumdadır. Sıkıyönetim ODTÜ'ye sadece silahların gölgesinde ve kendi isteği doğrultusunda bir "eğitim" sunmaktadır. Sıkıyönetimin bu fiili saldırısı, ODTÜ'de tek bir olay bile çıkmadan süren düzenli eğitimi sabote etmektedir. Ama bütün bu saldırılara rağmen ODTÜ öğrencileri-öğretim üyeleri ve işçileri düzenli bir eğitimin sürmesinden yanadırlar ve bunun için sonuna kadar mücadele edeceklerdir.

Sıkıyönetimin ODTÜ'ye ilk saldırıları öğrenci temsilcilerinin tek tek tutuklanmaya başlaması biçiminde gelişti. Bunu duvar gazetelerinin indirilmesi dergi ve kitap satımının engellenmesi, forumlara jandarmanın saldırması izledi.

En son olarak ODTÜ ÖTK-YK Başkanı sıkıyönetim tarafından tutuklandı. Ve ODTÜ öğrencilerinin oylarıyla seçilen ÖTK 141-142'den yargılanarak gizli örgüt olarak ilan edilmeye kalkışıldı.

ODTÜ'nün öğrenci önderlerine yöneten bu saldırılar giderek kitlelere saldırı biçimine büründü. 5 mayıs akşamı ODTÜ binlerce jandarma tarafından basıldı. Yurtlar ve bölümler didik didik arandı. Öğrencilerin kıymetli eşyaları yağma edildi ve hiç gerekçesiz olarak 158 kişi gözaltına alındı. Sıkıyönetim ODTÜ'ye karşı tam bir "savaş hali" sürdürüyordu.

Ancak bu baskına rağmen 6 Mayıs akşamı Deniz-Yusuf-Hüseyin için meşaleli bir forum düzenlendi. Sıkıyönetimin baskıları bu kararlı tavır karşısında çaresiz kaldı.

7 Mayıs günü baskınla ilgili forum yapmak üzere toplanan öğrencilerin üzerine daha toplanma tam gerçekleşmeden jandarma dipçiklerle saldırdı. Kız öğrenciler yerde sürüklendi, tekmelendi. 30'a yakın öğrenci çeşitli yerlerinden yaralandı. Bu arada öğrenciler kendilerini taşlarla savunarak Rektörlüğün önünde yeniden toplandılar. Orada yapılan konuşmalardan sonra yurda çekilen öğrenciler, "jandarma eğitim alanından çekilene kadar derslere girmeyeceklerini" ilan ettiler. Bu kararlı direniş sonucu geri adım atan jandarma eğitim alanından çekilmek zorunda kaldı.

Jandarmanın bu vahşeti herkes tarafından tepkiyle karşılandı. Öğretim üyeleri ve üniversite yönetimi bu zorbalığa karşı çıktı.

Evet, sıkıyönetimin her saldırısı, karşısında ODTÜ'nün başeğmez onurlu mücadelesini bulmaktadır. Ve bugün ODTÜ'de ve kalbi ODTÜ ile çarpan insanların bulunduğu her yerde "sıkıyönetim ODTÜ'yü teslim alamayacaktır" sloganı bir mücadele sloganı haline gelmektedir.

SIKIYÖNETİM ODTÜ'DEN ELİNİ ÇEK!

Denizli halkı faşistlere gereken dersi verdi

Gelişen ve güçlenen devrimci hareketten korkan faşistler liseden çıkıp evlerine gitmekte olan Mustafa ERDOĞAN ve Zeki ERDOĞAN kardeşlerimizi pusuya düşürüp taradılar. Devrimci Metal-İş temsilcisi Mustafa ve Zeki yoldaşlar devrimci hareketimizin yiğit birer militanlarıydılar.

Mustafa ve Zeki yoldaşlar Hareketimizde çalışkanlıkları, mütevazilikleri, disiplinli görev anlayışları ile örnek birer devrimciydiler. Anıları mücadelemize örnek olacaktır.

13 Mayıs'da Denizli'de, faşist Türkeşin gelmesi ile birlikte halka saldırmak isteyen faşist sürüleri devrimcilerden ve Denizli halkından gereken cevabı aldılar. Faşistlerin yalan ve demagojileri tutmayıp, mitinglerine çok az insan katılınca halka saldırı düzenlemek istediler. Sarayköy'de ve Denizli MHP binası önündeki bu kirli amaçları geri tepti. Devrimcilerin kararlı tavrı sonucu birçok faşist yaralandı. Denizli sokakları faşistlere dar geldi. Bundan böyle de Denizli halkı faşist cinayet sürülerini yöresinde barındırmayacak, onlara anladıkları dilden hitap etmesini bilecektir!

Denizli'den Devrimci Yol taraftarları

İSA AYDEMİR

İSYAN BAYRAĞIMIZ GİBİ DÖĞÜŞTÜN
HER GÜN EN ÖNDE, HER GÜN ÖN SAFTA
VURULDUN KAVGADA DAĞ GİBİ DÜŞTÜN
ZELZELEN DUYULDU DÖRT BİR TARAFTA...

Fatsa, Devrimci mücadelenin Devrimci Yol'da yükseldiği bir yerdir. Halkımızın Devrimci Yol'unda birçok şehit veren Devrimci Hareket Fasta'da faşistlerin etkinliğini çetin mücadeleleri sonucu yıkmakta, halkla bütünleşmenin iyi örneklerini verme yolunda ileri adımlar atmaktadır. Tefecilere, karaborsacılara karşı sürdürülen mücadele faşist güçlerin uykularını kaçırmış, "Fatsa'da devlet kuvvetleri görev yapamıyor" yaygaraları ortalığı kaplamıştır.

Devrimcilerin mücadelesi sonucu sokağa çıkamayan, Fatsa'da barınamayan faşist cinayet sürüleri en son kadın kılığına girmekten başka çare bulamadılar. Faşist katil Oktay Orbey, yanında üç faşist olduğu halde bombalı-silahlı bir şekilde Fatsa'ya gelip, devrimci avına çıkmıştır. Bu arada yolda rastladıkları devrimci kardeşimiz İsa AYDEMİR'e arkasından ateş etmişler, ağır yaralanan arkadaşımız ölmeden önce en son görevini yerine getirerek faşist Oktay Orbey'i öldürmüştür.

Olaydan sonra kaçacak delik arayan faşist katiller ölülerini orta yerde bırakıp gittiler. Belediye işçileri faşistin ölüsünü kaldırmayı reddedince faşistin cenazesini polisler kaldırmak zorunda kaldılar.

Faşizme karşı kanının son damlasına kadar mücadele eden İSA yoldaşımızın cenazesine binlerce emekçi katıldı. Mezarı başında yapılan konuşmada "İSA yoldaşın kanının yerde kalmadığı emekçi halklarımızın kurtuluş mücadelesinin onun bıraktığı yerden kurtuluşa kadar süreceği..." vurgulandı.

İSA'LAR ÖLMEZ!
KAHROLSUN FAŞİZM,
YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

Fatsa'dan Devrimci Yol taraftarları

SEÇİMLER

GENÇLİK DERNEKLERİ

ANKARA ÜNİVERSİTESİ

SBF-DER

Dev-Genç	354
KSD	154
İlerici-Dem.	103
HK	55
Halkçı-Devrimciler	46
PDA	44

TIP-DER

Dev-Genç+HK	171
KSD (Kürt Solu + DHB)	187
İGD (TİP, TSİP, CHP)	191

TÖB-DER ŞUBE SEÇİMLERİNDE DEVRİMCİ ÖĞRETMEN'İN BAŞARILARI SÜRÜYOR

Son günlerde DEVRİMCİ ÖĞRETMEN'in yönetime geldiği şubelerin bir bölümü şunlardır:

Sandıklı, Dinar, Ankara, Sulakyurt, Bala, Kalecik, Dursunbey, Bigadiç, Mengen, Eskipazar, Lalapaşa, Havsa, Giresun, Espiye, Dereli, Keşap, Samandağ, Anamur, Bergama, Kars, Hanak, Kayseri, Kırklareli, Kofçaz, İzmit, Cihanbeyli, Karaman, Malatya, Soma, Milas, Fethiye, Nevşehir, Avanos, Ürgüp, Kozaklı, Niğde, Aksaray, Ulukışla, Kemerhisar, Aybastı, Ünye, Mesudiye, Kalkandere, Rize, Pazar, Kaynarca, Çarşamba, Vezirköprü, Çorlu, Çerkesköy, Malkara, Tokat, Yomra, Tonya, Erciş, Gürpınar, Karabük, Kdz, Ereğli, Devrek, Alaplı, Çan, Alaca, İskilip, İslahiye, Safranbolu, Menemen, Kınık, Orhangazi, Akçakoca, Develi, Hopa, Arhavi, Göktaş, Yusufeli, Ardanuç, Şavşat, Acıpayam, Erdemli, Fındıklı, Ardeşen, Ladik, Midyat, Ilgın.

ZİRAAT FAKÜLTESİ

DEV-GENÇ	100
KSD+CHP+Kava	164
HK	91
İGD	32

ANADOLU ECZA

DEV-GENÇ	97
KSD	51
İGD	25
HK+HY (Boş)	9

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ

HÜTFÖD

Dev-Genç	214
HK	112
KSD	101
CHP	98
TİP+TSİP+İGD	66

HÜ KİMYA-DER

Dev-Genç	46
Dem. Sol	26
KSD	24
İGD	21
HK	17

HÜ SAĞLIK İDARESİ YO

Dev-Genç	61
Boş	4

HÜ EV EKONOMİSİ YO

Dev-Genç	236

HÜ DİŞÇİLİK

Dev-Genç	110
TİP	54
Bağımsız	60

ODTÜ

İFÖD, FEFÖD ve MÜFÖD seçimlerini Dev-Genç kazanmıştır.

ENDÜSTRİYEL SANATLAR

DEV-GENÇ	87
İGD	11

Tİ-TUR-DER

DEV-GENÇ	174
HK	102

ADMMYO-DER

Dev-GEnç	445
HK	189
KSD	111
TİP+İGD	109

ZONGULDAK DMMA

Dev-Genç	217
TİP, TSİP, İGD	82
KSD+Ulusalcı (boş)	17

EGE ÜNİVERSİTESİ

EÜ DİŞ HEKİMLİĞİ ÖĞR. DER.

DEV-GENÇ	39
HK	32
HY	8

EÜ İŞLETME FAK ÖĞR. DER.

Dev-Genç	91
KSD	33

EÜ İKTİSAT FAKÜLTESİ ÖĞR. DER.

Seçimleri Dev-Genç kazandı.

İSTANBUL DEVLET TATBİKİ GÜZEL SANATLAR OK. DER.

DEV-GENÇ	107
İGD	42
Askıcılar (Terk)	8

İTÜ SPOR KLÜBÜ

DEV-GENÇ+HK	527
Askıcılar+İGD	556
KSD (boş oy)	29

EĞİTİM ENSTİTÜLERİ

BUCA

(Temsilcilik Sayıları)

DEV-GENÇ	(1112 oy) 6
HK	(674 oy) 1
HY	(173 oy) 1
KSD	(170 oy) 1
SGB	(90 oy) 1

SAMSUN EĞİTİM ENST. Öğrenci Temsilciliği

Dev-Genç	297
KSD	254
HK	66
İGD+EB+TİP	60

GÜMÜŞHANE EĞİTİM ENS. Öğrenci Temsilciliği

DEV-GENÇ	157
KSD	110
HK	50
TİP+İGD+DDKD+EB	98

(Daha önce KSD'nin elinde bulunan Samsun ve Gümüşhane temsilciliklerini Dev-Genç kazandı).

YURT TEMSİLCİLİĞİ

ZONGULDAK ÖĞRENCİ YURDU

Dev-Genç	55
TİP+TSİP+İGD+Kürt Solu	17

ANKARA CUMHURİYET YURDU

Dev-Genç	112
KSD	56
HK	39

ANKARA YENİŞEHİR YURDU

Dev-Genç	34
HK	26

ANKARA NENEHATUN KIZ YURDU

Dev-Genç	110
HK	46
İGD	26

ANKARA SİTE YURDU

DEV-GENÇ	448
HK	389
KSD	432
İGD	55
PDA	5
Faşistler	288

(DEV-GENÇ, HK, KSD: Devrimciler)

YILDIRIM BEYAZIT YURDU

Dev-Genç	134
Bağımsız	84
Faşistler	26

İSTANBUL İTÜ YURDU
(2 Temsilciden 1'ini Dev-Genç diğerini Askıcılar kazandı)

Dev-Genç	111
Askıcılar	120
İGD	103
HK	78

İSTANBUL ORTAKÖY KIZ YURDU

Dev-Genç	37
Askıcılar	13

İSTANBUL KADIRGA YURDU

Dev-Genç	53
KSD+Askıcılar	110
İGD	71
HK	38

İSTANBUL SİTE KIZ YURDU

Dev-Genç	78
İGD	101
HK	98
Askıcılar	60

İZMİR İNCİRALTI YURTL.

Dev-Genç	238
HK	111
HY	20

İZMİR BORNOVA YURTL.

Dev-Genç, KSD	289
HK	247
HY	25

ESKİŞEHİR ATATÜRK ÖĞRENCİ SİTESİ

Dev-Genç (HK desteği)	239
İGD	170
KSD	78

DEMOKRATİK ÖRGÜTLER

ANKARA TÜM-DER ŞUBESİ

Devrimci Memurlar	258
Tip+TSİP+Y.Küçükcüler	252

ZONGULDAK TOS-DER ŞB.

Devrimci Demokrat Sağı. TKP 10 kişiyle katılmadı	51

İSTANBUL İETT-DER

DY	140
HK	131
İlerleme	34
Askıcılar	29

İSTANBUL BELEDİYE MEMURLARI Yard. Derneği

DY+Demokratlar	254
TİP+CHP+İlerleme+Askıcılar	200

İŞÇİ TEMSİLCİLİĞİ

AKÇİMENTO Keramik-İş Şube delegeliği

(88 delegeliğin tümünü Dev. işçiler kazandı)

Devrimci İşçiler	397
Tip+İlerleme+Kawa	294

ADANA ET-BALIK KURUMU İşçi emsiciliği seçimlerini 79'a karşı 142 oyla Devrimci İşçiler kazandı

İZMİR TARİŞ'te 6 İşçi temsiciliğinin 5'ini ezici çoğunlukla Devrimci İşçiler kazandı

● Sahibi ve Sorumlu Müdürü: Ayet ERAY ● Yönetim Yeri: İhsan Sungu Sok. No: 12 Kültür Mah. Balçova-İZMİR ● Baskı:

Sayı 28
25 Mayıs 1979
5 TL

ORTADOĞU'DA AMERİKAN ve SSCB POLİTİKALARI ve KÜRT HAREKETİ

İRAN'DAN SONRA

ABD emperyalizmi bütün dünyada olduğu gibi Orta Doğu'da da, egemenlik alanlarını korumakta giderek daha çok zorluklarla karşılaşıyor. İran'daki gelişmeler de, Orta Doğu'daki güçler dengesinin ABD aleyhine önemli bir şekilde değişmesine neden olmuştur. Zira, Şahın faşist diktatörlüğünün İran'ı, ABD emperyalizminin –İsrail'den sonraki– en önemli bir *ileri karakolu* durumundaydı. Yüz milyarlarla ölçülen en modern silahlarla donatılmış, iyi "beslenen" ve bu nedenle Şah'a bağlılığı konusunda hiç şüphe bulunmayan bir ordu ve Savak'ın dillere destan zorbalıklarıyla tahkim edilmiş olan faşist Şah Diktatörlüğünün devrimci bir halk hareketiyle parçalanması, bölgedeki ABD egemenliğine indirilmiş ağır bir darbe olmuştur. Böylece ABD, bölgedeki en güvendiği dayanaklarından biri olan bu ileri karakolunu hiç değilse uzunca bir süre için kaybetmiştir.

ABD, bu gelişme karşısında, Mısır-İsrail anlaşmasıyla kendi egemenlik sahasını koruma açısından yeni bir "savunma hattı" oluşturmuş sayılabilir. Bu yolla Mısır, Filistin-Arap cephesinden koparılmıştır ve ABD'nin bir numaralı ileri karakolu konumundaki İsrail, Filistin cephesine karşı güvenceye alınmak istenmiştir. Ancak Mısır'ın, İran'dan boşalan yeri doldurması mümkün değildir. Mısır-İsrail anlaşmasının sağlam bir temele dayanmamasının ötesinde, yeni İran'ın ve İran haklarının güçlü desteğini alacak olan Filistin hareketinin ve Arap cephesinin karşısında ABD, eskisinden çok daha büyük bir tehdit altında olacaktır.

Bu tehdidi azaltmak ve bölgedeki ABD varlığını koruyabilmek için, ABD'nin Orta Doğu politikalarının yeni ve daha güçlü dayanaklar bulmak zorunda olduğuna kuşku yoktur.

Bu tespitin ışığında, İran'daki gelişmelerden sonra ve özellikle Mısır-İsrail hattına yönelecek tehdite karşı, Orta Doğu'daki Amerikan politikalarının ne gibi "yeni" biçimlere bürünebileceği, bölgedeki sorunlar karşısında ne şekilde detaylanabileceği ve bunun Türkiye (ve de Kürt hareketi) açısından ne gibi gelişmelere yolaçabileceği gibi soruların karşılıklarının irdelenmesi gerekir.

İRAN'DAKİ GELİŞMELER KARŞISINDA ABD VE SSCB

İran'daki kaynaşmalar sonuçlanmış değildir. Burada, özellikle Kürtler ve diğer bazı azınlıklar etrafında çatışma ve çalkantıların sürüp gittiği görülüyor. İçinde İran'ın sosyal-siyasal güçlerinin yer aldığı kadar uluslararası güçlerin de –karşılıklı olarak– yeraldıkları bir mücadele alabildiğine karmaşıklığı içinde sürüp gidiyor.

Burada, ABD'nin direnişinin devam ettiğini söylemek, zor değildir. Kirli çamaşırları geniş ölçüde ortaya serilmiş bir ABD'nin hiç değilse kısa süre içinde, geçmişteki konumuna yeniden ulaşmayı bekleyemeyeceği kabul edilse bile, bölgedeki uzun vadeli çıkarları açısından buradaki faaliyetlerini ve direnişini devam ettirecektir. Ve onun burada yöneleceği bir hedef, herhalde, İran'ın Filistin hareketine güçlü bir destek vermesini önlemeye çalışmak olacaktır. Her ne pahasına olursa olsun, İran böyle bir güç bulamamalıdır kendisinde.

ABD politikalarının, Sovyetler Birliğinin yürüttüğü politikalarla karşılıklı ilişki içinde biçimleneceği düşünülecek olursa, Sovyetler Birliği'nin izleyeceği politikaları da gözönünde bulundurmak gerekir. Sovyetler, kuşkusuz ki İran'daki gelişmeleri genel olarak olumlu bulmaktadır. İran Sovyetler'e yaklaşmıyorsa bile ABD'den kopmuştur. Bu bölgedeki ABD-Sovyetler rekabetinde kendileri için olumlu bir gelişme sayılır.

Burada yeri gelmişken bir parantez açarak, Sovyetler Birliği'nin dünya çapında uyguladığı dış politikasının, ABD'nin ekonomik-siyasi ilişki alanlarını daraltma ve buna karşılık da kendisinin ekonomik-siyasi ilişki alanını genişletme esasına dayalı olduğunu hatırlamakta yarar vardır. Bu anlayış dünya çapında ABD ile Sovyetler arasındaki bir *"nüfuz alanı"* mücadelesi olarak ortaya çıkmaktadır. Onlar bunu "barış içinde ekonomik yarışma" modern revizyonist teorileriyle açıklamaktadırlar.

İşte Sovyetler, İran'daki gelişmeleri ABD'nin ilişki alanlarının daralması açısından olumlu bulmakla beraber, gerek İran'da gerekse de genel olarak Orta Doğu'da kendi ilişki alanlarının genişletilmesini de sağlamaya yönelik bir politika izleyeceklerdir kuşkusuz. İran'daki Kürt Hareketini destekleyici yaklaşımlarına da bu açıdan bakılmalıdır. Modern revizyonizm dünya çapındaki tüm ilerici nitelikli olan (veya olmayan) siyasal olaylara yaklaşımını Kürt hareketi karşısında da ortaya koymakta; bu olayı, bölgedeki *"Sovyetler'den yana"* tavır koyması beklenen bir güç yaratılmasına yönelik bir gelişme olarak değerlendirmektedir.

KÜRT HAREKETLERİ: ABD VE SSCB

Kuşkusuz ki bölgedeki en dinamik unsurlardan bir tanesi çeşitli devletler bünyesinde sürmekte olan Kürt Hareketidir. ABD ve Sovyet politikalarının da çeşitli yönlerden, Kürt Hareketi etrafında yoğunlaşması sözkonusu olacaktır. Bölgedeki gelişmeler içinde Kürt Hareketinin önemli bir unsur olarak yer alacağını söylemek herhalde yanlış olmayacaktır.

Burada ABD'nin bölgedeki kendi egemenlik alanlarını koruma açısından Kürt Hareketine karşı yaklaşımı dikkatle irdelenmesi gereken bir noktadır.

Tabiatıyla, bu noktada hemen 1973'lerdeki Arap-İsrail savaşı ve bu savaş sırasında Irak'taki Barzani önderliğindeki Kürt ayaklanması hatırlanmaktadır. Bilindiği gibi bu olayda, İsrail'e karşı yürütülen Arap hareketinin zayıflatılması amacıyla ABD, Irak'taki Barzani hareketini desteklemiştir. CIA İran'ı ve Savak'ı kullanarak önce Barzani Hareketini desteklemiş daha sonra ise Kürt hareketinin başarıya ulaşmasını da önleyecek şekilde bu desteği geri çekmiştir.

Bu olay hiç kuşkusuz ki sadece, ABD politikalarının bölgedeki mevcut (veya yaratılabilen) tüm sorunların kendi amaçları doğrultusunda değerlendirilmesi esasına dayalı, son derece girift ve çok yönlü bir muhtevaya sahip olduğunun çarpıcı bir örneği sayılmalıdır.

Ve yine hiç kuşkusuz hemen belirtilmelidirki, bu noktadan kalkılarak Kürt Hareketinin olumsuz bir muhtevaya sahip olduğu sonucuna varmak hiçbir şekilde mümkün değildir. Tersine, kendi bünyesinden ya da tabiatından ileri gelmeyen olumsuz müdahalelere konu olsa bile, ulusal-demokratik bir halk hareketi olarak Kürt Hareketi, *Devrimci bir anlayışla yaklaşıldığı taktirde* hem çeşitli ülkeler bünyesinde toplanmış Kürt halkları açısından, hem de bütün bölgedeki yoksul halklar açısından olumlu bir işlev yüklenebilir. Ve bölgedeki halkların kurtuluş mücadeleleri açısından en güçlü dinamiklerden bir tanesi olarak değerlendirilebilir.

Ancak, devrimci bir anlayışla değil, dar-burjuva milliyetçi bir anlayışla yaklaşıldığı taktirde yalnızca diğer ezilen-yoksul halkların devrimci mücadelelerine değil kendi ulusal hareketine de ne denli zararlı politikalara konu olabileceğini kanıtlamak için, Barzani hareketinin 1974'lerdeki acı yenilgisinin tanıklığına bile ihtiyaç olmasa gerekir. Asırlarca ezilmiş bir yoksul halkın özgürlüğüne ve bağımsızlığına kavuşturulması amacıyla başlatılmış bir hareketin ve onun tarihe karşı ulusal bir kahraman olarak takdim edilmek istenen liderinin, sonuçta, bütün dünya halklarının bağımsızlık ve özgürlük özlemlerinin baş düşmanı olan ABD emperyalizminin bölgedeki hakimiyet politikalarının çengellerine takılıp kalması, herhalde yine yalnızca Kürt halkına değil, bütün yoksul halkların devrimcilerine verilmiş en ağır ve acı bir ders sayılmalıdır.

ABD'nin, önümüzdeki dönem içinde de Kürt Hareketine, bölgedeki egemenliğini koruma noktasından yaklaşacağı ve özellikle de Mısır-İsrail blokuna yönelmesi muhtemel olan Filistin Hareketinin ve Arap cephesinin zayıflatılması noktasından değerlendirmeye çalışacağını söylemek yanlış olmayacaktır.

Ancak, şimdi, 1974'lerden beri, artık Kürt Hareketi içinde "Batı yanlısı" bir kesim olarak değerlendirilen Barzani taraftarlarına karşı, geniş bir tepkinin de gelişmiş olduğu gözönüne alınmalıdır. "Geçici Komite" etrafında toplanmış olan Barzani yanlıları, özellikle Türkiye'deki Kürt ağaları arasında belirli bir etkinliğinin bulunmasına rağmen, 1973'lerdeki gücünden oldukça uzaktır. ABD için Irak'ta veya Suriye'de 1973'lerdeki gibi kendi amaçları doğrultusunda değerlendirebileceği bir hareketin oluşması zayıf bir ihtimal olarak görülüyor olmaktadır. ABD'nin yararlanabileceği önemli bir unsur herhalde, şimdi Kürtlerin kendi arasında bölünmüş olmalarıdır. Burada ister istemez Kürt Hareketi içindeki ayrılıkların odak noktasını oluşturacağı çatışmaların, bölgedeki Amerikan politikaları açısından taşıyabileceği değeri gözönüne almak ihtiyacı doğmaktadır. Hatırlanacağı üzere geçen yıl Hakkari yörelerinde böyle bir olayın adeta minyatür bir örneği yaşanmış ve ABD politikalarının dolaylı bir uygulayıcısı konumundaki Türkiye'nin ve MİT'in bu olay karşısındaki tutumları izlenmiştir. (Bu olayda MİT'in Barzani kuvvetlerini desteklediği iddialarını yalanlayacak hiçbirşey ileri sürülmemiştir).

Öte yandan, Sovyetler Birliği'nin ise Barzani yanlılarına karşı modern revizyonizmin güçlü etkisi altındaki kesimlerin desteklenmesine dayalı bir hat izleyeceğine de şüphe yoktur. Sovyetler Birliği'nin izleyeceği politikalar konusunda dikkatle kavranması gereken temel nokta bu politikaların temelinde, bölgedeki Sovyetler Birliği'nin ilişki çevresinin ve Sovyet yanlısı kesimlerin genişletilmesi hedefinin yatmakta olduğudur. Bu politikaların devrimci bir öze sahip olmadığına özenle işaret edilmelidir. Sovyet yanlısı olmak, özünde, kendi başına hiçbir devrimci içeriğe sahip olmayan bir kriter sayılmalıdır. Oysa Sovyetler Birliği'nin herhangi bir devlet veya hareketi desteklemesinin temel kriteri kendi ilişki çevresi içine girip girmeyeceği, ABD ile giriştiği "nüfuz alanı" mücadelesinde kendi lehine bir gelişme yaratıp yaratmayacağıdır. Ağırlıkla ekonomik yarar ilkesi herşeyden önce gelmektedir.

İşte, Sovyetler Birliği'nin, modern revizyonist teorilerinin rehberliğinde yürütülen bu devlet politikasının bir parçası olarak Kürt Hareketini de, bütün bölgedeki egemenlik alanlarının genişletilmesi açısından değerlendireceğine ve Kürt Hareketi içindeki kendi ideolojik etkinliği altındaki kesimleri bu amaçla destekleyeceğine hiç şüphe edilmemelidir. (Bu politika bugün gerek İran'da gerekse de diğer bölgelerde Barzani yanlılarına karşı kendilerinin Marksist olduğunu ileri sürmekle birlikte modern revizyonizmin güçlü bir etkisi altındaki KYB taraftarlarının desteklenmesi şeklinde biçimlenmektedir). Sovyetler Birliği'nin tutumundan, halkların kurtuluş mücadeleleri açısından olumlu gelişmeler beklenmemelidir. Bu anlayışın yoksul halkların kurtuluş mücadelelerini, ve yoksul halkların kardeşliğini güçlendirmek yerine, onlar arasında yeni ve onarılması güç yaralar açan bir tutum olduğu hiçbir zaman unutulmamalıdır. En son yaşanan Vietnam-Kamboçya savaşının, modern revizyonizmin dar milli çıkarlarını güden politikalarının yolaçabildiği olumsuz sonuçların tek örneği olmadığı da iyi bilinmektedir. Bu nokta, Orta Doğu'daki gelişmelerin daha ileri boyutlara yükseldiği dönemlerde daha bir iyice açığa çıkacaktır. Ve şüphesiz daha iyi hatırlanması gerekecektir.

KÜRT HAREKETİ-ARAPLAR VE ABD POLİTİKALARINDA TÜRKİYE

Sorun Türkiye açısından da özel olarak irdelenmelidir. Özellikle Türkiye'deki sınıf mücadelesi ve siyasal gelişmelerle ilişkisi açısından... Zira konu, kabul edileceği gibi, Türkiye'deki gelişmelerle sıkı sıkıya ilişkili olan bir konudur.

Öncelikle Türkiye ABD ilişkileri açısından... Konuya bu açıdan yaklaşıldığında hemen görülebilen şey, ABD'nin bölgedeki egemenlik ilişkilerini koruyup-sürdürmek için uygulayacağı politikalarının yürütülüşünde Türkiye'ye daha çok gereksinme duyacağıdır. Orta Doğu'daki mücadeleler derinleştikçe ve ABD'nin açmazları derinleştikçe Türkiye'nin devlet politikası olarak daha doğrudan bir tarzda ABD politikalarına aracılık etmesi, ABD açısından daha çok gerekli hale gelebilecektir. Bu durumun ABD emperyalizminin Türkiye'deki siyasal gelişmeler karşısındaki tercihlerini tayin edici derecede etkileyecek bir önem taşıdığı ortadadır. ABD emperyalizminin Orta Doğu politikalarının, Türkiye'nin kendisine doğrudan ve açıktan destek olacak bir tavır izlemesine gereksinme duyduğu andan itibaren, ABD'nin Türkiye'de bu iş için en elverişli bir çözüm olan askeri bir faşist diktatörlük oluşturmaya yönelmesi, herhalde ihtimal dışı bir gelişme sayılmamalıdır.

Ecevit Hükümeti Orta Doğu'da geleneksel-resmi devlet politikasını uygulamaktan başka birşey yapmamaktadır. Bu, Arap (giderek Filistin) yanlısı bir *görüntü* takınmakla birlikte, Amerikan çıkarlarına doğrudan tabi olan bir politikadır. CIA, bugüne kadar çalışmalarını sürekli olarak MİT-SAVAK-MOSSAD ilişkileri (ki bu ilişkiler resmi ilişkilerdir) içerisinde yürütmüştür. Ve MİT'in CIA, SAVAK ve MOSSAD'la sıkı ilişkileri içerisinde, Türkiye bütün Orta Doğu bölgesinde, daima ABD politikalarının doğrudan bir destekçiliği rolü üstlenmiş, bölgedeki tüm Amerikancı güçler, yoksul Orta Doğu halklarının ilerici hareketlerine karşı desteklenmiştir. İran'dan Suriye'ye, Irak'dan Afganistan'a kadar bunun sayısız örnekleri yaşanmıştır. İşte Ecevit hükümeti, Menderes'lerden, Demirel'lerden devraldığı bu mirası devam ettirmektedir. Aslında, herhalde Devlet MİT'i, oldusu, vb. geleneksel kurumlarıyla resmi devlet politikasını uygulamaya devam etmektedir. Ecevit Hükümeti de buna *"uyum"* sağlamaktadır demek, daha doğru olsa gerekir. Geçen yıl Hakkari yörelerinde MİT'in gözetim ve denetimi altında Barzani yanlısı kuvvetler, KYB taraftarlarını *"bertaraf"* ederlerken, Ecevit Şemdinli'deki Kürtlere kalkınma nutukları atarak, bu "uyum"un en güzel örneklerini veriyordu. (Eskiden Demirel'in, Araplara "din kardeşliği" vaazları verirken, İncirlik üssünün İsrail kuvvetlerine bir destek üssü olarak kullanılmasındaki *"ahenk"* gibi...)

Tabiatıyla, gerek "din kardeşliği" faktörünün "politik" rolü nedeniyle olsun, gerekse son zamanlarda içine düşülen ekonomik kriz yüzünden "petrol ve dolar" sevgisi nedeniyle olsun, bu Amerikancı politikayı özellikle Araplara karşı üstü örtülü olarak yürütmek gerekmiştir. Ve bilhassa 1965'lerden sonra bu politikayı yürütmek, "demokratik hükümetler" için giderek zorlaşmıştır.

Ecevit Hükümeti bu *iki yüzlü* politikayı sürdürmeye uğraşmaktadır. Petrol ve döviz aşkına, Arap ülkelerine, Kaddafi'ye elçiler gönderilmekte ve fakat FKÖ'nün Ankara'da büro açması bile sağlanamamaktadır.

Kürt sorunu karşısında takınılan tavır da farklı değildir. Bir yandan faşist güçler tarafından koparılan "bölücülük" yaygaralarına da, herhalde ordu ile *"uyum"* sağlayabilmek için(!) iştirak edilmiş, doğu illeri de sıkıyönetim kapsamı içine alınmış, diğer yandan da Ecevit, yaptığı bir konuşmada *"Bölücülük hareketlerinin Arap ülkelerinin İsrail'e karşı zayıflatılması için bir cephe gerisi sorunu yaratma amacıyla bazı kapitalist ülkeler tarafından tahrik edildiği"*ne işaret ederek, Kürtler üzerine yeni baskı girişimlerinden başka birşey olmayan Doğu'da sıkıyönetim ilanına güya "ilerici" ve "makul" bir gerekçe gösterilmeye çalışılmıştır.

Geçen ay, "Bölücülük" ve "Doğu"da sıkıyönetim tartışmalarının (6'lar hareketine de bulaşarak) sürüp gittiği bir sırada, Irak, Türkiye-İran arasında da ordu üst kademeleri arasında temaslar yapıldığı görülmüştür. Türkiye'nin Orta Doğu ve Kürt hareketleri karşısındaki politikalarındaki çelişkiler, Türkiye'de yaşanan buhrana paralel olarak giderek derinleşmektedir.

Orta Doğu'daki mücadele şiddetlendikçe bölgedeki tüm sorunlar bu çelişkelerde kuvvetle yansıyacaktır. Faşizmin açık-gizli, resmi-sivil tüm güçleri, Türkiye'nin geleneksel resmi-Amerikancı politikalarından yana açık tavır koymuşlardır. Ecevit hükümetinin tutarsız ve çelişkili politikaları ise kendisini kaçınılmaz kaderine doğru sürüklemektedir.

TEK YOL DEVRİM!

Evet, özetle İran ve Afganistan'dan sonra Orta Doğu, dünyanın en gerilimli bölgelerinden biri haline gelmiştir. Çağımızda, alabildiğine karmaşık bir görünüm kazanan ezilen-yoksul halkların kurtuluş mücadelesinin zaferi için yoksul halkların kardeşliğini sağlamak ve bunu gözümüzün bebeği gibi korumak zorundayız. Bunun için bölgedeki bütün sorunlara dar-burjuva milliyetçi bir açıdan değil, devrimci bir anlayışla yaklaşılması gerektiğini bir an bile hatırdan çıkarmamalıyız.

Bu yüzden, bütün yoksul Orta Doğu halklarını sömürü ve zulüm makinaları altında inleten emperyalist güçlere ve onların uşaklığını üstlenen gerici-faşist köpeklere karşı bütün yoksul halkların yürüttüğü mücadelelerin zafere ulaşabilmesi için bütün halkların devrimcileri, yoksul halkların kardeşliği için savaşmalıdırlar. Ve de emperyalist güçlere ve onların uşağı faşist köpeklere karşı savaşmak için, daha çok, daha kararlı ve daha uzun süre savaşmak için; ve Orta Doğu'nun bütün dağlarında yeni yeni isyan ateşleri yakmak için...